

₹ 5/-

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಉಸ್ತೀಸಿಸ್ಯೋಪ್ ಮುಂಬ್ರ್

Nesaru Tingalole

Vol XXXII - 5

May 2014

PAGES 20

ಅಗಲಿದ ಮುಂಬಯಿಯ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ
ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರಿಗೆ ಭಾವಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

The Mysore Association, Bombay

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019.

Tel.: 2402 4647, 2403 7065 • Fax : 2401 0574

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗರ ನಾಟಕೋತ್ಸವ

‘ಬೆಳಕು’ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿದರು. ಶ್ರೀರಂಗರ ಕ್ಷಿಷ್ಟ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ನಾಟಕದ ಪ್ರಯೋಗ ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿತು.

ನಾಟಕದೋಳಗಿನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ದುಷ್ಯಂತ-ಶಕುಂಠಲೀ ಹಾಗೂ ಕೆಳದಿಯಣ ರಾಣಿ ನಂಬಿಯ್ಯನವರ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಲಿ ನಾಟಕದ ವಿಚಾರ ಮಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾದವು. ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೀರಂಗರ ನಾಗರಿಕನನ್ನು

ಆದ್ಯ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕೋತ್ಸವವು ತಾ. 18.04.2014ರಿಂದ ತಾ. 20.04.2014ರವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸಭಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಾರಿಯಿಂದ ಜರಗಿತು. ಖ್ಯಾತ ನಾಟಕಾರ ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಗೂಡಾರು ನಾಟಕೋತ್ಸವವನ್ನು ದೀಪ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಡಾ. ಉಪಾ ತಾಂಚೆ, ಅವಿಲ ಭಾರತೀಯ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಜಾಗರೋದಾರ್, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇವರು ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಭರತ್‌ಕುಮಾರ್ ಪೌಲಿಪ್, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ ಇವರು ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು.

ಇಂದಿನ ಆಮ್ರ ಆದ್ಯ ಮಾಡಿದುದು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತಲೆ-ಬೆಳಕು ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಾಳ. ಇವುಗಳ ಫೆಷಣಣೆಗಳೇ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗ

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಕಲಾಭಾರತಿ, ಕನಾಂಟಿಕ ಸಂಖ್ಯ, ಮುಂಬಯಿ ಇದರ ಕಲಾವಿದರು ಡಾ. ಭರತ್‌ಕುಮಾರ್ ಪೌಲಿಪ್ ಅವರ ನಿದೇಶನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗರ ‘ಗುಮ್ಮನೆಲ್ಲಿಹ ತೊರಮ್ಮ’ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

ಎರಡನೇ ದಿನ ಸಹ್ಯದಯರು ತಂಡ, ಧಾರವಾಡ ಇವರು ರವಿ ಕುಲಕೆಂ- ಇವರ ನಿದೇಶನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗರ ‘ಕೇಳು ಜನುಮೇಜಯ’ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀರಂಗರ ನಾಟಕೋತ್ಸವದ ಮೂರನೆಯ ದಿನದಂದು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಲಲಿತ ಕಲಾ ವಿಭಾಗದವರು ಶ್ರೀರಂಗರ ‘ಕತ್ತಲೆ -

ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಜನಪ್ರಿಯ ಕಥಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ದುಬಳತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀರಂಗರ ಮತ. ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥರ (ಪುಟ 18ಕ್ಕೆ)

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

❖ ❖ ❖

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥರಾಯ್

ನಾರಾಯಣ ನವಲೇಕರ್

ಗೋಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ

ನೀಲಕಂತ ಮೇಡರ್

❖ ❖ ❖

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ :

ಎಂ.ಎ.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

❖ ❖ ❖

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯ್ದು ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ. - ಸರ

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

- Ed.

❖ ❖ ❖

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ :

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್

393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,

ಮಾಟೆಂಗ,

ಮುಂಬಯಿ-400 019.

೯ 24024647 / 2403 7065

Fax : 2401 0574

Email :
mysoreassociation.mumbai@gmail.comWebsite :
www.mysoreassociation.in

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೊಳೆ

ಸಂಪುಟ 31

ಮೇ 2014

ಸಂಚಿಕೆ 5

ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ರಾಲರದ್ದು

‘ನಷಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶ’ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ – ಎಂಬ ಆದಶ್ರಯ ಧೈಯ ನಮ್ಮುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಹಡಿಯರು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ರಾಲರು ಒಬ್ಬರು. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನೂರಾರು ಕನಸುಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೊಯಾನಗರಿ ಮುಂಬಯಿಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಬಂದವರು ಯಶವಂತ ಚಿತ್ರಾಲರು. ಇಲ್ಲಿನ ಬವಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೌಸಾದಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗತಕಾಲದ ನೇನಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವನ ಆಲೋಚನೆ, ಭಾವನೆ, ವರ್ತನಾಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಖರವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿತ್ರಾಲರದ್ದು. ಚಿತ್ರಾಲರದು ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೂತ್ರಾತ್ಮಕ ಯಥೀಯಾಗಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರಾಲರದು ಮಾನವತೀಗಾಗಿ ಮಿಡಿಟ ಬಿದುಕು. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಳಿವರಿಯದ ದುಡಿಮೆ ಅವರದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಇರುವ ತೋಡಕುಗಳು, ಮಾನವನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅವನ ನೋವನ್ನು ನಿವಾರಿಸ ಹೊರಟ ಸರಕಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನ ವರ್ತನೆಯ ಹಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಚಿತ್ರಾಲರ ಸಾಧನೆಯ ಗಾಢಿಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ಚಿತ್ರಾಲರದು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಬಹುಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಬಹುಶುತ ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ. “ಉಂಡಿಯನ್ನು ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ತಿಂದ್ರೂ ಅದು ಸಿಹಿನೇ. ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಗುಣವನ್ನು ನಾವು ಚಿತ್ರಾಲರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಚಾವಿತ್ಯದ ಪಾರದರ್ಶಕತೀಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೇದಲಾದ ಅನೇಕ ರಂಗದ ದಿಗ್ಜರುಗಳಿಂದ ಇವನಾರವ.. ಇವನಾರವ.. ಎಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಇವ ನಮ್ಮವ ಇವ ನಮ್ಮವ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಬಿದುಕಿ ಬಾಳಿದರು. ಯಶವಂತ ಚಿತ್ರಾಲರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೋತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ.

ಕತೆಗಾರರಾದ ಚಿತ್ರಾಲರು ಮಾಸ್ತಿ ಪರಂಪರೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿನಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕತೆಗಾರರಾಗಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಹೊಸ ರುಚಿ – ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿದವರು ಚಿತ್ರಾಲರು. ಇವರ ಸಾಧನೆಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣದೆ. ಯಾರೋ ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿಟ್ಟ ತೀಮಾನಸಗಳಿಗೆ ಸಹಿಯಿಕ್ಕುವ ಸ್ವಭಾವ ಚಿತ್ರಾಲರದ್ದಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಆಳವಾದ ಅನುಭವ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹೊರಗಿನ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನು ಒಳಗಿನ ಜೀವನಾನುಭವದೊಂದಿಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ, ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಚಿತ್ರಾಲರ ಯಾವತ್ತೂ ಕಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಕೂರಿ? ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇ ಕೂರಿ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಏಕೆ?” ಎನ್ನುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಲರು, ಎರಿಕ್ ಫಾರ್ಮಾ ಎನ್ನುವ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾರೆ. “ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವತಃ ಕೂರಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರದ ದಾಹವನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತದೆ”. ಚಿತ್ರಾಲರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ದಲ್ಲಿ’ ಅವರು ಧ್ವನಿಸುವಂತೆ, “ಮನುಷ್ಯ ಒಳಗೆ ಬೆಳೆದಂತೆ, ತನ್ನ ‘ಸೇನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರಪೋಷನ್’ ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಪಕ್ವವಾದಂತೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗುವ ಕ್ರಿಯೆವನ್ನು ಪಳಗಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ” ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೃಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು ಚಿತ್ರಾಲರು. ಒದುಗರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಲರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೈಷಿ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರಾಲರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳ ಪ್ರಜ್ಞಾಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಣಬ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಹಳ ಶಕ್ತಿವಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾರೆ. ಚಿತ್ರಾಲರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ – ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಮುಖಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಾಲರು ತಮ್ಮ ಕೆಂಪಿಲ್ಲ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಾನವ ಸಮಾಜ, ಭೂತ – ವರ್ತನಾಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಜೀವನವ್ಯಾಗಿ ಕಂಡರು. ವ್ಯಯಿಕ ಜರೂರಿನಿಂದ ಬರೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿಡ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಚಿತ್ರಾಲರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನಿಂದ ಮೂಡಿದವರು ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಸವನ್ನು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕೊಂಡರು. ಚಿತ್ರಾಲರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಬರಹಗಾರರಾದ ಚಿತ್ರಾಲರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಂಬಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಆ ಭಗವಂತ ಚಿರಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಿ

- ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಯಶವಂತ ಚಿತ್ರಾಲರ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಶಾರವಣಿ

ಹನೇಹಳ್ಳಿ ರೇವಯಗುಂಡೆ, ಗಾಳಿಮರಗಳು, ಹಳೇ ಸಂಕ, ಮುಕುಂಡ ದೇವಸ್ಥಾನ. ಶಾರವಣಿದ ಹಸಿರು ಬೇಲಿ ಪಾಗಾರ. ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ನಿರಂತರ ಸಮುದ್ರ ಫೋಂ. ಹೊವಿನಂಧ ಅಬೋಲೀನೆಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಮನವೇಲ "ಅಯಿತು, ಇನ್ನು ನೀನು ಬಸುರಿ" ಎಂದು ನಿಷ್ಣಾರುಣವಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮನೆ ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಗಳತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅಬೋಲೀನ ತನ್ನ ಕಿರಗಳ ಲಂಗ ಸಡಿಸಲಿ ತುಸು ಜಾರಿಸಿ ಗಳತಿಯ ಕ್ಕೆ ಸಳೆದು ಕೆಂಪುಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಡಿದು, "ಹೇಳಿ, ನಾನು ಬಸುರಿಯೇನೇ?" ಎಂದು ಆರ್ಥವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಕಿಟಕಿಯಾಚಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮರಪೋಂದು ಭೋರೆಂದು ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನ ನಿಷ್ಟ್ಯಾಯನಾಗಿ, ತನ್ನ ಕೊಣೆಯಿಂದ, ಈ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದ ಮರದ ವಿಲೇವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ, ವೃಗ್ರ ತರುಣ ಪೀಠೀ (ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್) ತನ್ನ ಕಾಮನೆಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಲನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ನಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ತುಯ್ಯತ್ತ ಕಾಯುಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಜಂತಿ ತೋಲೆಗಳು ವಿಲಕ್ಷಣ ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತಹೇ, "ನರೆ ಮನೆಯ ಪ್ರಾಕ್ತ ಬುಂದಾನೋ" ಎಂದು ಕಿವಿ ತುಂಬಿದ ಕೂಗು ವಿಚಿತ್ರ ಅಧ್ಯಾದ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪರಯಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧಾನಾದ ನಾಯಕ ಸೂಪುಭಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂಟಿಕೆಸನ್ನು ಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತ ಮಂಜದ ಮೇಲೋರಿಗಿ ನಿದ್ದ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜಡ ಮಳೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ಲೋರನೆ ರುಗ್ಗೆಂದ ಏಂಬಿಗೆ ಒಣಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಚಕ್ಕಾಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸರಿದ ಕಂಬಳ ಕೊಪ್ಪೆ ಹೊದ್ದು ಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಜಣ ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ಕಗ್ಗತಲ್ಲಿ ಕರಿಗಿ ಹೋಗಿದೆ. 'ಭುಲಾದ ಅಮಾನುಷ ರೂಪದಂತಿರುವ ಪದ್ದತ್ತಿನ ಕೆಂಪು ಸರಗು ಸರಿದು ಅವಳ ಬೋಳಿಸಿದ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕುರುಚಲು ಕೂಡಲು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಮೃಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯ ಮುಸುಗುಡುವ ದೇವಿ ಒಳಬಿರುತ್ತೇ ಹಿಂಬಿದಿಲಿಂದ ಬಾಗಿಲು ಚಿಲಕ ಹಾಕಿ ಕಣ್ಣಿ ಕಿಡಕಿಗಳನ್ನು ತರೆದು ಆಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕೊಟಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿದೆ. ಮೂರು ದಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಲೆಯ ನಿಷ್ಣಾಳಂಕ ತಾರಿ ದೋಷ ತುಯ್ಯತ್ತಿದೆ.

ಅರವತ್ತರ ದಶಕದ ಈ ಅಳಕ್ಕಾಯಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಹೊಂದು ನಾವು ಎಳೆಯರು, ನಾವು ಗೆಳೆಯರು, ಹೊಕ್ಕೆಪಾಡಿಗೆಂದು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಥ, ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಸ್ಯಾಂಡಿನ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಎದುರು ಅದೇ ಸಮುದ್ರ, ಹನೇಹಳ್ಳಿಯ ರೇವಗುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬಂಡರುವಾಗಿದೆ. ಖೇತವಾಡಿಯ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾವೋರೇಶ್‌ ಪರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಜನ ಅರಣ್ಯದ ಲಿಫ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನರಬೀಳೆ. 'ಶಿಕಾರಿ' ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಹತಾಶನಾಗಿ ಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಗುಣವಾಗದ ಬೇಸೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗಳು ಜಾನಕಿ ತನ್ನ ದುರಾದ್ಯಾಸ್ಯದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಗಾರನನ್ನು ಕಸುಬಿಗಳಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸಮೂಹ ಬಲತ್ವಾರಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಭಸ್ತನಾಲಾ ಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಸಿರು ಗಟ್ಟಿ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ 'ಆಕರ್ಷಕ ನೋವ್‌ಗಬಲ್ಲೆ' ಎಂದು ಕರೆಗಾರನನ್ನು ಕೇಳಿಕುತ್ತಾ, ಕರೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಹುಡುಗಿ. ಬೆಳಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕೆ owo ಮಾಡುವವರನ್ನೇ ನೋಡ್ತೂ ಬೇನ್ನು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟಿ ಹೆಂದಂತಿರುವ ಮೂಟೆಯನ್ನು ನಡುಗುವ ಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕಳುವಾದ ಅಳತ್ತರದ ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹ.

ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವೋಮೂ ಈಗ ಮನೆಗೂ ಬಂದು ಕದ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಮಾಯಕ ಬಾಲಕ ಮಲಗಿದಲ್ಲೇ ಮಂಜಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಗಿಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಪುತ್ರಾನೆ. ಹತಾತ್ತನೆ ಬಂದು ದಿನ ಬಾಲ್ಯನಿ ಸೋಫಾಗಳ ತನ್ನ ಸುರಕ್ಷಿತ

ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹೊರಬಿದ್ದು ಕೊಳೆಗೊಂಡ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಂದಾಳುವಿನ ಚಿತಾಭಸ್ತೆವನ್ನು ಆತನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕೈಗಿತ್ತು, ಆವರ ದೇವಿರೇಖಿಗೆಂದು ಅವರೆಡೆಯೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅನ್ನೇಷಣೆ.

daring actನಲ್ಲೇ ನಿಜವಾಗುವ ಸಂಕಲ್ಪ, ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಎಸೆದು ಹೋದ ನವಚಾತ ಶಿಶುವಿನ ಸುತ್ತ ನರೆದು ನಾಗರಿಕರು ಚಟ್ಟಾಕೂಟ ನಡೆಸಿದಾಗ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಎದೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೀರು ಹನಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಾಸ್ತು. ನಾಪತ್ಯಯಾದ ಮಗ ಎಂತಂಧ ನರಕ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಯುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂದು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲದ ಹೊರಳಾಡಿ ತಾನೂ ಆ ಪಾಡು ಪಡಪೇಕೆಂದು ಕೊಳೆಗೆರಿಯಲ್ಲಿರಲು ಹವಣಿಸುವ ತಂದೆ. ಬೆಂಟಾಟ್ಟು ಭೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಅಣ್ಣಿ ತಮ್ಮಾದಿರ ನಡುವಿನ ನಿಗೂಢ ಅಗೋಚರ ಅನುಬಂಧದ ಪ್ರತೀಕದಂತಿರುವ ಹಕ್ಕಿಯ ಒಂಟಿ ಗರಿ.

ಹನೇಹಳ್ಳಿಯ ಹಳೆ ಮಾವಿನಮರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ದಾದರ್ ಹಾನಿಮನ್ ಸರ್ಕಾರ್ ಮೇಲೆ ಬಂದೆ ಧರ ಬೀಳುವ ಅದೇ ಅರಿಷಿಣಿ ಬಣ್ಣಿದ ಬಿಸಿಲು. ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದ ಅರಂಭ. ಹಣದಾಮಿಷ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ತನ್ನನ್ನು ತೋರೆದ ತಾಯಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ತಾಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಡಿತಿ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ವಿಚಿಲಿತನಾಗಿದೆ so what ಅಂದು ಅಂತಹ ರೂಪದ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಮನ್ನುಡೆಯುತಾನೆ.

ಬೇವಾಡಿಯ ಮೂರಾರು ಬಿಡ ಸೋದರಿಯರೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಪ್ರೇಮಿಸತ್ತೊಡಗಿ ನಂತರ ಪರಸ್ಪರಿಗಾಗಿ ತಂತಮ್ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೊಸಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಹತೆಯ ಚಿಂಟಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಂಡ ಬಿಡೆಯದ ಪತ್ರಪ್ರೋಂದು ಅಂಚಿಗೆ ಹಾಕದ ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಂತರಂಗದ ಕಿಡಕಿಗಳು ಹಾಳು ಬಿದ್ದ ಹೋಗಿರುತ್ತಾವೆ. ಕೆಂದುದ ವ್ಯತ್ಸುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದ್ರೋಷಮುಖಿಯಾದ spiral ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಕಳೆದ ಬವತ್ತು ಪರ್ಫೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಢೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂಥ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ನಾಹೇಗಳನ್ನು, ರಂಪಕ, ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರಿಗೆ ಶಾಪಣದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ತುಂಬಿದೆ.

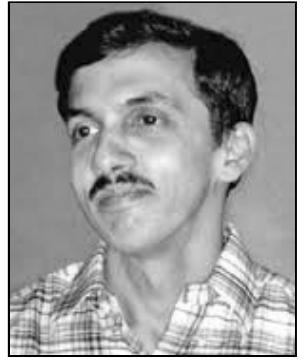
ಅಂದು ಬಾಂದ್ರಾ ಸಮುದ್ರಕೆನರೆಯ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಅಳ್ಳುಕಟ್ಟಾದ ಪ್ರಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬವನ್ನಲ್ಲ ಯಶವಂತ ಸದ್ವಿಲ್ಲದ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಡಿ ಎಂದು ವಷ್ಟುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅಂತ ಪ್ರೇನಲ್ಲಿ ಕೆಳಿದರೆ "ಏನಿಲ್ಲ ಮನೆ ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ, ಬರಿತಾ ಇರೋ ಹೊಸ ಕತೆಯೊಂದಿಗೆ" ಎಂದಿದ್ದರು. ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಚಿಂತಕ, ಸಾಹಿತಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞ, ಸ್ವೇಹಶೀಲ ಸಜ್ಜನ, ಶಿಸ್ತ ನೇಮನಿಷ್ಟೆಯ ಮಾನವತಾವಾದಿ, ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಜೀವಿಗಳ ಸೈತಿಕ ದೀಪಸ್ತಂಭದಂತಹ ಪ್ರಿಯ ಯಶವಂತರಿಗೆ ಮಮತೆಯ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು.

ಚಿತ್ತಾಲರ ಚಿತ್ತಲೋಕದ ಗಾಳಿ ಬೆಳೆಕು ಕನ್ನಡ ಸಂಪೇದನೆಯನ್ನು ಹಾಸನುಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅವರ ಶೃಂಗಿಗಳ ಮಾನವಿಯ ತುಡಿತಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿದ ಮನಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಅಂದು ಸುರಿದ ಎಪ್ಪತ್ತನೇ ಶಾಪಣದ ಮಳೆ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಕೃತಿಗಳ ಹಾದಿಗೆ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಇಂದು ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರ್ಯಾಸುವೆ.

ಇ ಜಯಂತ ಕಾಯ್ಚಣ್ಣ

ಅನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರೋಫೆಕ್ಟ್ : ಚಿತ್ರಾಲ

"ಇಂದನ ಸವಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ವನಸ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಜೀವಂತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಬಂದಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ನಕಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಅಶ್ಯಂತ ವ್ಯಾಲಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬದಗಬಲ್ಲಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ" ಎಂದು ನಂಬಿ ನೆಚ್ಚಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವರು ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವರದೇ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ಹಣಸರು. ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರವರು. "ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ನಾನು ನಾನೇ ಆಗಲು. ನಾನು ನಾನಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ಬರೆಯಲು, ಪ್ರೀತಿಸಲು, ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು, ಪ್ರೀತಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಜೀವಂತ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು" ಎಂಬ ದೃಢನಂಬಿಕೆ ಚಿತ್ತಾಲರದು. ಇದೇ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ. ಗಳಿಗೊಳ್ಳಬಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. "ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಂಗಿಕ ಬದುಕಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರಮ್ಮೆ ಸಮ್ಮಾನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತೊಳ್ಳಬ್ಬಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಕ ಎಚ್.ಎನ್. ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಟಾಂಪಿದೆ. ಒಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಚಿತ್ತಾಲರು ಇತರ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಿಗಿಂತ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನನ್ಯತೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಚಿತ್ತಾಲರ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯತ್ವಗೆ ಅವರು ಬೇಕೆಂದು ಪರಿಸರ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹನೇಹಳ್ಳಿ. ಅದು ಅವರ ಭಾವಕೊಳ್ಳೆದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು 1928 ಆಗಸ್ಟ್ ಮೂರರಂದು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೋಕಂಡ ತಾಲೂಕಿನ ಹನೇಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಕೊಂಕಣ ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಹನೇಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಆರಂಭದ ಶಿಕ್ಷಣ. ಬಾಲಕ ಯಶವಂತರಿಗೆ ಈ ಹಳ್ಳಿ ಬರೇ ಹೆಸರಿಗಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗ್ಗೆ ರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರೇ ಒಂದು ಕಡೆ "ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಾರಾದ ಹನೇಹಳ್ಳಿ" ಇವು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರೇ ನೆಲದ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಅದರ ಜೀತನ್ಯಕೇ ನಿರಂತರವಾದ ಜೀವಸೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಟ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಗೆಸ್ಟಾಲ್ಟ್ (Gastalt)ನ್ನು ಅಂದರೆ ಭಾವಪ್ರತಿಮೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಉತ್ತರಮಿ, ಪಾರೂ, ಆಚೋಲಿನ, ಗಿರಿಯಣಿ, ಪರಮೇಶ್ವರಿ, ದೇವಿ, ಮಯ ಶೈಪ್ಪಿ, ಭೋಮ್ಮಿ, ಎಂಕು, ಮುಕೂಂಡಿ, ಬಡಣಾಸಾಬಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಈ ನೆಲದವರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಚೇಲಿಗಳು, ಅಡ್ಡೆ, ಪಾಗಾರ, ದಣಿಪೆಗಳು, ಗುಡಿಸಲುಗಳು, ಅಂಗಳ, ಚಪ್ಪರಗಳು, ಹಿತ್ತಲು, ಗಡ್ಡೆ, ಬೇಣಿ, ಗುಂಡೆ, ಗುಡ್ಡ, ಪಾಟಿಗಳು, ಓಣಿ, ಕೇರಿಗಳು, ಹೊಂಡ, ತೀಥರ್, ಗುಡಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ಹಬ್ಬಿ, ತೇರು ಬಂಡಿ, ಜಾತಿಗಳು, ಹಳ್ಳಿ, ಹೊಳೆ, ಕಡೆಲಕೆರೆ, ತಾರಿ, ಧಕ್ಕೆಗಳು, ಅದಮಿ, ಬೆಟ್ಟಿಗಳು ಇವುಗಳಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಜೀವಂತ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬಂದ ಭೌತಿಕ ಪರಿಸರದ ಅಂಶಗಳು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದೇ ತಾನೇ ಕಣ್ಣಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಳೆಯ ಜೀವಕ್ಕೆ "ಬೆಳೆ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಅರಳು' ಎಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತ್ತ ಜೀವಂತ ಸಂಗಿಗಳೂ ಆಗಿವರೆಯಿಂದು ನಾನು ಬಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಟ್ಟಿಗ್ಗೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಗಿತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಚಿತ್ತಾಲರ ತಂಡ ವಿಶೋಭ, ತಾಯಿ ರುಕ್ಕಿಣಿ, ಗಂಗಾಧರ ಹಾಗೂ ದಾಮೋದರ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು. ಗಂಗಾಧರ ಚಿತ್ತಾಲರು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದವರು. ಕುಮಟಾ, ಧಾರವಾಡ, ಮುಂಬಳು, ನೂರ್ಬಿಸಿ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆ ಚಿತ್ತಾಲ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದರು. ಕಳೆದ

A black and white photograph of a man with dark hair and a prominent mustache. He is wearing a light-colored plaid shirt. The photo is set within a larger frame that includes text at the bottom.

ಚಿತ್ತಾಲರದು ಮೂಲತಃ ವೆಚ್ಚಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ. ಓದಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡರೆಲ್ಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು. ಅಣ್ಣಿ ಗಂಗಾಧರ ಚಿತ್ತಾಲ, ಚಿಂತಕ, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ; ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಯಣಿ, ಶಾಂತಿನಾಥ ದೇಸಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರ ಆತ್ಮೀಯ ಒದನಾಟ; ಧಾರವಾದದ ಅಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ವಾತಾವರಣ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಯಶವಂತರ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದವು. ಚಿತ್ತಕಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಎಂ.ಎನ್. ರಾಯ್ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಾರದರು. "ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಕಢಿ ಬರಯಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು, ನನ್ನ ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವವಿದೆಯೆಂದು ಒಳ್ಳೆಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಕುವೆಪು, ಶಿವಾಯ ಕಾರಂತ, ಬೇಂದ್ರೆ, ಅಡಿಗ ಅವರಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಿರುವ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾಪ್ಪಾ, ಕಾಮೂ, ಪರ್ಯಾಂಕ, ಸಿಂಗರ್, ದಸ್ತಾವೆಸ್, ಚೆಕಾವ್ ಮೊದಲಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಆಗಿದೆ. "ಹನೇಂದ್ರಜ್ಞಾಯ ಹಸಿರು ತುಂಬಿದ ಪರಿಸರದಿಂದ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಜೈತನ್ಯದ ಬುತ್ತಿ ಹೊತ್ತುತ್ತಂದ ತರುಣಿಗೆ ಮುಂಬಯಿಯೆಂಬ ಸಗರ ರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ ಆದ ಮುಖಾಮುಖಿ ಹಣ್ಣಿಸಿದ ತಲ್ಲಣಗಳು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಲವು ಕಾಳಜಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವು". ಬೊಮ್ಮಿಯ ಹಲ್ಲು ಹೊರೆ ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರು 1949 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದರು. 1957ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಚೊಚ್ಚೆಲ ಕಥಾಸಂಕಲನ 'ಸಂದರ್ಶನ' ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. 'ಅಬೋಲೆನ್' (1960), 'ಆಟ' (1969), 'ಆಯ್ದು ಕತೆಗಳು' (1969), 'ಕತೆಯಾದಳು ಹುಡುಗಿ' (1976), 'ಬೇವ್ಯಾನ' (1983), 'ಸಮಗ್ರ ಕತೆಗಳು' (1983), 'ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ' (1988), 'ಸಮಗ್ರ ಕತೆಗಳು' ಮೊದಲಾದ ಕಥಾಸಂಕಲನವನ್ನು ಅವರು ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರು ಚಿತ್ತಾಲರು. ಈ ಅಂಶ ಅವರ ಕತೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. "ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಕಾವ್ಯ ಇಷ್ಟತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ, ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಥೆಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಜಿ.ಎಸ್. ಅಮೂರ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ವೀಕಾರಾಹಿವಾದುದು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲು ಕಫ್ಗಾರಾಗಿಯೇ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದವರು. ತಡನಂತರ ಕಾದಂಬಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವೇ ವನಿಸಿಕೊಂಡವರು. 1964 ರಲ್ಲಿ ಅವರ 'ಮಾರು ದಾರಿಗಳು' ಕಾದಂಬಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಹನೇಹ್ಯಾಯೇ ಇದರ ಕೇಂದ್ರವಿಂದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಸುಭಾಗ ವಿಶ್ವನಾಥರ ಮಗಳಾದ ನಿರ್ಮಲೆಯ ದುರಂತದ ಬದುಕನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲು ಇಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಕೃತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ತಾನು ಉತ್ತರ ಕಾದಂಬಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲೇ ಎಂಬುದನು, ಸಾಬಿತುಗೊಳಿಸಿದರು. ಅನಂತರ

ಬಂದ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಲೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದವು. ಚಿತ್ತಾಲರ 'ಶಿಕಾರಿ' ಕನ್ನಡದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದು 1979ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಕನ್ನಡದ ಮಟ್ಟಿಗೆಂತೂ ಶೀರಾ ಭಿನ್ನವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನವೀನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದರು. "ನಾವ ಅಸಮಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸಮಗ್ರತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಅಪ್ರಯುಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯುಧ್ಯತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವ, ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಮಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ 'ಶಿಕಾರಿ' ರೂಪಕವಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಲ್ಲ, ಅವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಒಂದೆಡೆ ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದೆ. ನವೋಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಮಾಣಕ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಮಾಜ-ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರ ಶೀಪ್ರವಾದ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ಭೈದ ಕಾದಂಬರಿ 1985 ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಯಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತಾಲರು ಕೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾಣಿಕೆ 'ಪುರುಷೋತ್ತಮ' ಕಾದಂಬರಿ. ಇದು 1990ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿಲ್ಲ. ಇದರ ಧಾರೆ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ್ದು. ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಕರೆಯಾಗಿ ಇದರ ಹರಹು ಬಾಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಬದುಕಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಚ್ಛರಿತಾಗಿ ಮನೋಜ್ಞವಾದುದು. ಚಿತ್ತಾಲರ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಳಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕತ್ರ ಸಂಪರ್ಚಿಸಿರುವ, ಅವರ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಜೀತನ್ಯೈ ಮದುಗಟ್ಟಿರುವ, ಮಹತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಿಯಿದೆಯ ವಿಮರ್ಶಕ ಎಚ್.ಎಸ್. ಆರ್. ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

'ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯತ್ಸೂಂತ' ಚಿತ್ತಾಲರ ಇತ್ತಿಜೀನ ಕಾದಂಬರಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ, ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಿನ್ನವೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆದುದು. ಈ ಕಥೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಸಹ ಮುಂಬಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಆತನಿನ್ನ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಲ್ಲು, ಅವನ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇನು ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಷ್ಟಿಯ ಹಿಂದಿರುವ ಸೋಜಿಗ, ಹಿಂಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಮಗ್ಗಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು 'ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯತ್ಸೂಂತ' ಕಾದಂಬರಿ ಮ್ಯಾತಾಳಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಭಂಧವನ್ನು ಎಳೆಯೆಳೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ತಿಸಿದೆ. ಅತ್ಯಹಳ್ಳಿಯೂ ಅಲ್ಲದ ಇತ್ತು ನಗರದೊಳಗಿದ್ದೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವ ಮುಂಬಿಯ ಚಾಳುಗಳು, ಅಲ್ಲಿನ ನರಕಸಂದೃಶ ಬದುಕು, ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಬರಿದಾಗಿಸುವ, ಜೀವನ ಪೂರ್ವವನ್ನು ದಿದ್ದಾಗಿಸುವ ನಗರ ಜೀವನದ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಹೊಯ್ದಾಟದ ಬದುಕು ವಾಸ್ತವವನಿಸುವು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ತಿಸಿದ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ತಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಚಿತ್ತಾಲರು ಪ್ರತಿಸ್ವಧಿಗಳಾಗಬಲ್ಲಿರು ಎಂದು ನಾಟಕಕಾರ ಶ್ರೀರಂಗರು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಂತಿ. ಆದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯತ್ಸೂಂತದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ಅದನ್ನೂ ಏರಿ ಮುನ್ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆಯ್ದು ಕರೆಗಳ

MATRIMONIAL

Alliance for Brahmin Smartha Boy Age 30 years, Kaushik Gotra, Simha Rashi, Magha Nakshatra, Height 5'.11", Fair complexion, B.Com Graduate working in International Global Service in Mumbai, earning Rs. 45,000/- per month. Girl wanted with service in Mumbai (Smartha or Madhava), Graduate age between (25-28 years) Height 5'.5" to 5'.8", Good looking.
Contact : Mrs. Meenakshi V. Begoor – 022-28970741 / 9892588861 / 9930466951

ಮುಮ್ಮೊತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ "ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಈಗ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯುಮಾನಗಳ ಕಡೆಗೆ, ಈ ಸಮಾಜದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವದರ ಕಡೆಗೆ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು 'ಕೇಂದ್ರವ್ಯತ್ಸೂಂತ' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಚಿತ್ತಾಲರ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ಇದೊಂದು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನ. ಚಿತ್ತಾಲರ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಯ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ತಾಲರು, ಬಲ್ಲಾಳರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಸಿದ ನಗರ ಪ್ರಜ್ಞಾಯ ಸ್ವರೂಪ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮನಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶೆಕರು ಅವುಗಿ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಹೊಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಚಿತ್ತಾಲರು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರರಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದವರಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕಾಶಮೈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮಾಸ್ತಿ ಕಥಾಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಂಟಿಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದವು ಅವರ ಪ್ರತಿಭಾಗ ಸಂದ ಪ್ರರಸ್ತಾರಗಳು. ತಮ್ಮ ಬರಹದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಒಂದುಗ ವರ್ಗದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಿತ್ತಿದ್ದಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜಿಂಟನಕ್ಕುಮವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದವರು ಚಿತ್ತಾಲರು ಎಂಬುದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ.

ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ

ಹನೇಹಳ್ಳಿಯ ಬಾಲ್ಯದ ಸವಿಗನಸುಗಳು ಓಸಿಲೊಡೆದದ್ದು ಮಾಯಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದುಡಿತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಭಾವಗಳು ಮನ ಮೆಚ್ಚಿ ಬರೆದದ್ದು ಕಸ್ತೂರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ದೇಶವಿದೇಶದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದ್ದು, ಬಲಿದದ್ದು, ನಲಿದದ್ದು, ಮುದ್ದಿಸಿದ್ದು, ಕನಸಿದ್ದು ಸವಿಗನ್ನದದಲ್ಲಿ ಮಹಾನಗರದ ಮಹಾ ವ್ಯಾಖ್ಯವದಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆಯ ಆದಂಬರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆದದ್ದು, ಬಿಕ್ಕಿ ಬರೆದದ್ದು, ಮೆರೆದದ್ದು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜೀವನಾದಿಯಲ್ಲಿ ನವೀಳಿಸುವ ಕಥಾಧಾರೆಯ ಹರಿಸಿ ಮನವ ತೋರಿಸಿದ ಕಥೆಗಾರನ ಲೇಖನಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾಜ್ಞಾರ್ಥಕ್ಕಿ ಸಿರಿಮೂಡಿ ಪ್ರಭಕಗೊಂಡಿತು ಕರುನಾಡು ತನ್ನ ಯತ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸವಿಯನ್ನು ಚಿವಿಯನ್ನು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಿನ್ನಾಣಿಸುವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಷ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ನಾಯಕ, ಅಮ್ಮ (M. 9987769458)

ಬ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವಾಂಡಿನೊಳಗೊಂದು ದಣಪೆ

ಯಶವಂತ ಜಿತ್ತಾಲರ ಲ.ಬ.ಸಾ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಜಂದದ ಮೇಯನ್ನು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನದಿಂದ ಸವರುತ್ತಾ ಒಳತೆರೆದಾಗ ಧುತನೇ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ವಿಲಿಯಂ ಜ್ಲೀಕ್ ನ ಮುಗ್ದತೆಯ ಹಾಡುಗಳು. (ಸಾಂಗ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ನೋಸ್‌ನ್) ಪುರಿಮಾರಿಯನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವತ್ಸು ಪುರಿಮಾರಿಯೇ ಆಗಿಬಿಡುವ ಅನಂದ, ಸ್ವಜ್ಞಂದ ಭಂದದ ಬಳ್ಳಾದಲೋಕ. ಕೇವಲ ಮುಗ್ದತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದ ಅರಳುಗಳ್ನೆನ್ ಬಾಲ್ಯ ಕಾಲವದು. ಅಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೇಲಿ ಹೊವಿಗೂ, ಚಿಟ್ಟೆ ದುಂಬಿಗಳಿಗೂ, ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಕಂಭ ಕಟ್ಟಿಗಳಿಗೂ, ಅಂಗಳದ ತುಳಿಸಿ ಪಾರಿಜಾತ ಅಬ್ಬಲಿಗೆ ದಾಸವಾಗಳಿಗೂ-ಅಲ್ಲದೆ ಇವೆಲ್ಲನ್ನೂ ಒಂದು ಬಂಧದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ದಣಪೆಗೂ ಜೀವಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಮುಗ್ದನೋಟಕ್ಕೆ “ತೆಗೆ ಜಡವೆಂಬುದೆ ಸುಳ್ಳು” ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ್ಮಶಾತ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬೆರಗು ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಂಯಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದಣಪೆಯಾಚೆ ಎನ್ನುವುದು ಲೋಕವಾದರೆ ದಣಪೆಯ ಈಚೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೃಹ. ಅದರೆ ಇಲ್ಲ, ಗೃಹ ಮತ್ತು ಲೋಕಗಳು ಇನ್ನೂ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕು ಒಂದು ಅವಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಇದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಗೃಹದೊಳಗಿನಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಮೂಲ ಕೇವಲ ವಿಸ್ತಯ ಮತ್ತು ಮುಗ್ದತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಭಾವಕೋಶ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವುದೇ ಬಾಲ್ಯದ ಈ ಮುಗ್ದತೆಯ ಆನಂದದಿಂದ (ಸಾಂಗ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ನೋಸ್‌ನ್) ಅದರೆ ಕಾಲವೆಂಬ “ದಂಡಪಾಣೆ” ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಮುಗ್ದತೆಯೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ತಳ್ಳಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಚ್ಯಾತಿಯಾದ ಯಾತನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟವೇನೋ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವರ್ತಮಾನವೆನ್ನುವುದು ಆತಂಕಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾದ ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಭೀಕರತೆಯಿನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಭೀಕರತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ವಿಸ್ತಯದ ಅದ್ವಿತೀಯಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಮನುತನಕ್ಕೆ ಮೋಗಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ಪರಯಾಯ. ಹೀಗೆ ಮೋಗಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮನುತನಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿನ ರಚನೆಗಳು ಹೀಗೆ ಮನುತನಕ್ಕೆ ಮೋಗಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ರಚನೆಗಳ ಶಿಲ್ಪದ ಬಗೆಗೆ ಚಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಅವುಗಳ ಓದು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯವಿನಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಿತ್ತಾಲರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯವಿರುವವರಿಗೆ ಅವರ ಲ.ಬ.ಸಾ. ಗಳು ಅಪರಿಚಿತಯಿನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಜೀವಂತ ಪಲ್ಲವಿಸುವ ಅವರ ಜಾನಕಿ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ, ಮರುಮೋತ್ತಮ, ಗಿರಿಯಣ್ಣ, ನಾಗಪ್ಪ, ಉತ್ತಮಿ, ಪಾರು, ನಿಮರ್ಲೆ, ಅಳ್ಳಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ದಣಪೆ ತರೆದಾಕ್ಷರಿ ಪರಿಚಯದ ನಗೆ ಬೀರಿ “ಬಾ..ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ” ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಒಳ ಕರೆಯುತ್ತವೆ. “ಪರಕೀಯನನ್ನು ತನ್ನವನಾಗಿಸುವ ಈ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ” ಕೈಹಿಡಿದು ಒಳ ಕರೆಯುವ ಆರ್ಥತೆಗೆ ದಂಗಾಗಿಬಿಡೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಜಿತ್ತಾಲರ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲದ ಸ್ವರೂಪವೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಓದುಗರಿಗೆ ಬಯಲಾಗಿ ‘ಯುರೇಕಾ’ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಜಿತ್ತಾಲರ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರವೇಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇವರೆಲ್ಲಾ (ಹೆಚ್ಚಿನವರು) ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಜಿತ್ತಾಲರ ಮನೆ/ಮನದ ಕದ ತಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕದ ತಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾದ ವರ್ತಮಾನ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವದ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಡೆದಿಟ್ಟಿ ಬಂದೆಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅದ್ವಿತವಾದ ಬಂದು ವಿಸ್ತಯದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಅದರೆ ಅವು ಇಂದು ನಾಗರೀಕತೆಯ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಸಿಡಿಮದ್ದುಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಜೂರು ಜೂರಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಇಂದು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೆಲಕುರುಳಿದ ಕೇವಲ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಕಗ್ಗಲ್ಲಾಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ. (ಬ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವಾಂಡಿನ ಬಂಡೆಗಳು) ಈ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಘಲವಂತಿಕೆಯನ್ನು, ಜೇತನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಬಂಡೆಗಳು ಇಂದು

ಇಲಜಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ನಿಂತ ಫಾಟಿಯ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೋ?

ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ, ಉಪಭೋಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಜನಾಂಗ ಇದರ ಬೆನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಓಟೆಂದ್ರಿಯ ಕೆಳ್ಳಿಗೆ ಹಾಯಿವರಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ರಾವುಬಡಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತುಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಪಾರಿಜಾತ ಕರವೀರ ತಂಖಾಸುರ ಪ್ರಷ್ಪರಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು “ಪೌರಟಿರು ಆಗಲೇ ವಾಯುಸೇವನವನ್ನೇ? ಕಪಿಲತೀರ್ಥಕ್ಕೋ? ಜಕ್ಕುವಿಂಡೇಶ್ವರಕ್ಕೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಇಗರ್ಜಿನಿಂತ ಫಾಟಿಯ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೋ?” ಎಂದು ಪಿಸುದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಗಿಡಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು” ನಾವು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. “ಕೆಂಪು ಧೂಳಿನ” ಅಪ್ಪಟಿ ದೇಸೀಯತೆ ಫಮ್ಮೆನ್ನು ಮಣಿಕ್ಕಳು ಅಂದು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಇಂದು ನಾಗರೀಕತೆಯ ಬೆನ್ನತ್ವಿದ ಯುವಕರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಹಾಳು ಹೊಂಪೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮರಗಿಡಗಳಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಹಣ. “ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಮನಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಮಣಿಕ್ಕಳು ಕಳಿಸುವ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ ಮುದಿ ಜೀವಗಳು” ಕೂತಲ್ಲೇ ಮುದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದೊಂದು ಎಲೀಯಟ್ಟಿನ “ವೇಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್”. “ಕಾದು ಗಾರಾದ ನೆಲ”. ವರ್ತಮಾನವೆನ್ನುವುದು ಹೀಗೆ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಸ್ವಜಿಸಿದಾಗಲ್ಲಾ ಭೂತ ತಾನೆ ಬಂದು ಕೈಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅನೇಕ ಅವಶಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೈತಳೆ ಬಂದು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಬೇಕು. “ವೈಕ್ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುರಿವ ಶಬರಿ” (ರಾಮನವಮಿಯ ದಿವಸ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಡಿಗರು. ಅಂದರೆ ಇಡೀ ಬದುಕೇ ಶಬರಿಯಂತೆ ಹೂಸ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದೆ. ಆದುದಿರಂದಲೇ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಗ್ರಾನಿ ಅವರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ “ಪರಮಾತ್ಮೆ” ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ “ದಣಪೆಯಾಚೆಯ ಓಟೆ”ಯಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ ಖಾಸಾ ಗೆಳಿಯ ಪುರುಷೋತ್ಮಮ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗರುಡನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು “ಅಭಿನಂದನೆ”, “ವೈಶಾಲಿ” ಯಂತಹ ಅಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಮೂರನೆಯ ಹೀಳಿಗೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಅದರ ಚುಕ್ಕಣಿ ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವರ್ತಮಾನವೆನ್ನುವುದೇ ಹೀಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆನ್ನುವುದಲ್ಲೇ ಹಾರಿಬಿಟೀರುತ್ತದೆ, ಬೇಲೀಯ ಮೇಲಿನ ಹಾವಿಗೆ ಕೂತ ಬಿಟ್ಟೆಯಂತೆ. ಆಗ ಕೇವಲ ಉಳಿಯವುದು ಅದರ ನೆವಪ್ಪೇ. ಹೀಗೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಡಿಯವುದು ಕೇವಲ ಭೂತವನ್ನೇ. ಮನುಷ್ಯನ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟವೆಂದರೆ ವರ್ತಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಹೀಗೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಮತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಾರದ ಅಸಹಾಯಕೆ, ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಭೀಕರತೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕನಸು ಇದು ಆದಿಮಾವಾದುದೋ ಏನೋ. ಈ ಹಂಬಲ ಅಪರಿಚಿತ ಆಕ್ಷತೀಗಳಲ್ಲಿ ಮೆದಳಿಯ ಬಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆರಗು ಪುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಇವರೆಂದು ಪುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ಯಾಕೆ, ಎಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ವಬೇಕೆನ್ನೇ ನಾಗರೀಕತೆಯ ವಿನಾಶಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾವಕೋಶವನ್ನು ರಂಬಿಸುವ ಈ ಗತಕಾಲದ ನೆನಪುಗಳು ಹೀಗೆ ರಸ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಗಂಧ, ಸ್ವರ್ತ, ನಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮೃದೊರುವಾಗ “ಇದು ಬರಿ ಬೆಳಗಲ್ಲೋ ಅಣ್ಣಾ!” ಎನ್ನುವ ವಿಸ್ತೃಯ ವಾತ್ರ, ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. “ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ?”, “ಅಜ್ಜ”, “ಗಾಳಿಪಟ”, “ತೇರು”, “ಪಾರು”, “ಅಮೃನ ನೆವಪು”, “ಚೋವೋ ಚೋಯ್”, “ಸಂಜ ಹಾಡು” ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಗಳು ಸಹಿಯ ಬಂಡೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗಿ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಮೃದೊರುವುದಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ

ವಿಸ್ತೃಯಕಾರಿಯಾದುದು.

ಚಿತ್ರಾಲರ ಈ ಲ.ಬ.ಸಾ.ಗಳು ಆಧುನಿಕ ಕವಿತೆಗಳಿಂತೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯಲ್ಲ. ಕರಿಣಾವಾಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹತದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೋಣಿಸುವ, ಹೊಸೆಯಿವ ಅಸಂಬಧ ಕವಿತೆಗಳಿಗಿಂತ ಇಂತಹ ರಚನೆಗಳು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವು, ಇವು ಸರಳ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚಬುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ. ಕವಿತೆಗಳ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಹರವು ವಿಸ್ತಾರ ಇವಕ್ಕಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಧಾರ್ಷಣೆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ಜಿಂತನೆಯ ಯಾವ ಆಳಕಾದರೂ ಸಹ್ಯದರ್ಯರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲವು. ಸಾಹಿತ್ಯಕ ವಲಯಗಳ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿರುವ ಒಂದೇ ಫೋಷಣೆ ಎಂದರೆ “ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಈಗ ಓದುಗರಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಅವಸರದ ಬದುಕಿನ ಈ ಸಮಾಖ್ಯೆನ ಸರಂದಭ್ರ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಕವಿತಾ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದೆಯೇನೋ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಣಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಚಿತ್ರಾಲರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು - ಲ.ಬ.ಸಾ.ಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕನ್ನಡದೊಳಗೆ ಸ್ಥಳಕಥೆಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟಂತೆ, ಅವರ ಜಾಡನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದು ಸಣ್ಣಕಥೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಜಿತ್ತಾಲರು ಈಗ ಲ.ಬ.ಸಾ. ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಾದುನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹಾತೊರೆದಿದೆ ದೇಶ

ಶತಿಯ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ
ದಿನಕರನಿಗೆ ಕಾಯೆಭಾರವ ವಹಿಸಿದಾಗಲೇ
ಬೆಳಗಾಗುವುದು.. ಬೆಳಗು ಮೂಡುವುದು
ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ಕತ್ತಲು ನಿಗದಮಿಸಲೇಬೇಕು
ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮುನ್ನ ಬೆಳಕು ಅಸ್ತಂಗತವಾಗಲೇಬೇಕು
ಇದುವೇ ವಿಧಿ ನಿಯಮು..

ಜಗಳೆವಲ್ಲ.. . ತಾಕಲಾಟವಿಲ್ಲ
ಬಾನದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾಯವಾದರೆ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಉದಯಿಸುವನು
ಜಗವ ಬೆಳಗುವರಿವರು ನಿಸ್ವಾಧನದಿಂದ
ಇದನ್ನಾರ್ಥಿಯದ ಮೂಳೆ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ,
ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ
ಶಾಸನಗಳಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ವತ್ತಿಸುವ
ಅಧಿಕಾರದ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಮರೆವ
ತಾವು ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಮರೆವರು
ಸ್ವಾಧಾರವೇ ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ಇವರು ನಮ್ಮಾನ್ನಿಳುವವರು
ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಕತ್ತಲಾಗಿಸುವ ಸ್ವಾಧಿ ಪ್ರಭುಗಳು
ಜನತೆಯ ಶಾಂತಿ ನೇಮ್ಮದಿಗೆ ಉರುಳಾಗುವರು
ಚುನಾವಣೆಯ ಸಮಯವಾದರೂ ಎಚ್ಚಿತ್ತಕೊಳ್ಳೋಣ
ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸೋಣ
ದೇಶದ ಚುಕ್ಕಾಳಿಯನ್ನು ಯಾರ ಕೈಗೆ ಕೊಡೋಣ
ಯೋಚಿಸೋಣ, ಆಲೋಚಿಸೋಣ
ಇಂದಿನ ನಿಧಾರವೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆಳಕು
ಅದೇ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಹೊಳಹು

- ಮೂಳೆಮಾ ಸುಧಾಕರ ಶೇಟ್ಟಿ

(M: 9820310893)

ನನ್ನ ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳ ಹೋದರೆ

ಮಹಾಭಾರತವಾದಿತು...

ದ್ವಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿ

ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿದೆ ನನ್ನ ಕಲಿಯುಗ

ನಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಂದ್ರವಂತಿ

ಉಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವಂತಿ

ನಾನು ಆಯೋಧ್ಯೆಯ

ಹಸ್ತಿನಾಪುರವಾಸಿ

ವ್ಯಾಸನ ಗಣೇಶ ನಾನಾಗಬಾರದಿತ್ತೆ?

ವಾಲ್ಯೈಕಿಯ ತಾಳಗರಿ ನಾನೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ?

ನಾನು ರಾಮನಲ್ಲ ಅಂತ ಎಲ್ಲಗೂ ಗೊತ್ತು

ನಾನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ ಅಂತ ಸನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು

ವರಿಯಬಿಟ್ಟಂತೆ, ಅವರ ಜಾಡನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದು ಸಣ್ಣಕಥೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು

ನಮ್ಮನೇ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯ, ಕೌಂತೇಯ

ನನ್ನಪ್ಪ ದಶರಥನಿಗೆ ನಾನು ತತ್ತಪ್ಪ

ಸಂದಿಪಾಣಿಯಿಂದ ವಶಿಷ್ಟರ ವರೆಗೂ

ನನ್ನ ದ್ಯೂಣಾರಿಗಲ್ಲ ನಾನೇ ಅಜೂನ

ಉಮೀಳಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸುವಷ್ಟು ಭಾರತಪ್ರೇಮ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ

ದೌರಾಪದಿಯನ್ನು ಹಾಂಚಾಲಿಯಾಗಿಸುವ ಹೆಡಾಯ್‌ಪ್ರಾ ನನಗಿಲ್ಲ

‘ನೀ ಕಂಸ ಮಾಮ ಅಲ್ಲ’, ಅಂತಾರೆ ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯಂದಿರು

‘ಪಿಯ ಶಕುನಿ ಮಾಮ’, ಅಂತಾರೆ ನನ್ನ ಸೋಸೆಯಂದಿರು

ನಸಗೆ ವಿದುರ ಅಂದ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ

ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ನಾನು ಭೂಷಣ ಅಲ್ಲ

ಯಾವ ಸುಗ್ರಿವಾಜ್ಯಾಯೂ ನಾಗೆ ಭರತವಾಕ್ಯವಲ್ಲ,

ಹಾಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಭಿತ್ತಿ ಪ್ರತಿಭಿಗಳಿಗಲ್ಲ ಶರಶಯ್ಯೇಯೇ ಗಿ

ನನ್ನ ಮಂಭರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿರೇಖೆಯ ಕಷ್ಟಪಾಡಿದೆ

ನಸ್ಯೋಳಿಗಳು ದುಶ್ಯಾ ಸನನಿಗೆ ಲಂಕಾದವನದ ಭಯಿವಿದೆ

ವೃತ್ತಿ ಕುಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಾ ಕಿರಿಯಾರೆ ಕೋ

ಆಗೋಮೈ ಕಾಗೊಮೈ ನಾನೂ ಕುಂಭಕರ್ಣ

ನಾ ರಾವಣನಾಗೋರು ನನ್ನ ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಇಷ್ಟಪಿಲ್ಲ

ನಾ ಧುಯೋದ್ರೇಸನೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋ ನನಗೇ ಸ್ವಷ್ಟಪಿಲ್ಲ

ನನ್ನ ಕಹಿಸೇನ ಅಳಿಲ ಸೇವೆಗೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧ

ನನ್ನ ಸುದಾಮನಲ್ಲಿ ಶರಿರಿ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ

ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರಜಿತು

ಒಮ್ಮೆ ನರ, ಒಮ್ಮೆ ಕುಂಜರ - ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಒಮ್ಮೆ ಅಪ್ಯತ್ಯಕ್ಷ

ರಾಮರಾಜ್ಯ, ನಸಗೊಂದು ಯಕ್ಷಪ್ರತ್ಯ

ಭಗವದ್ವಿಂತೆಯೇ ನಸಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿ

ಹೇಳ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ರಾಮಾಯಣ

ಅದೀತು ಮಹಾಭಾರತ

ಹೇಳಹೋದರೆ ೨ ಕಾಂಡಗಳು ಸಾಲವು

ಒಳೆದಿತು ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದಂತ

ಘುಟೋತ್ತಳಿನ ಕಾಯುದಂತೆ....

ಈ ನನ್ನ || ಉರ್ವಾಶ ಉರ್ವಾಶ ||

- ಮನೋಹರ ನಾಯಕ್

(M: 9820267025) E-mail: lingoindia@gmail.com

ಸ್ವೇಧಾಕಾರಂತ್ರೀ ಯಶವಂತ ಜಿತ್ತೂಲರು-ನಾ ಕಂಡಂತೆ

೨೦೦೬ರ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳು. ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ವಿಶ್ವೀಯ ವರ್ಷ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ. ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವೀಯಿದ್ದಾಲ್ಯಾಲ್ಯಾ ಅಂದು ಜೀ.ಪಿ.ನಾಯಕ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕಿಯರ ಬಳಗ 'ಸೃಜನ' ದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು ಗೌರವ ಅಂತಿಂಧಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು ಅಂದು ಆದಿದ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನನ್ನ ಓವೆ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿತು. "ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, 'ನಾನು ಬರೆಯಬಲ್ಲೇ' ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮನವರಿಕೆ ಬೇಕು. . . (ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುತ್ತಾ) 'ಗರುಡನಪ್ಪು ನೀನು! ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ರಿಂದಿ ಬಿದ್ದ ಗುಣಿಯ ಹಾಗೆ ತೆವಳಬೇಡ. ಗರಿ ಬಿಚ್ಚು ನೀಗೆ!' . . ." ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುದ್ದಿಗಿಂದ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತಲೋಕದ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಗರಿಬಿಚ್ಚಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾರಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಧೀಮಂತ ಚೇತನ ನಮ್ಮ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು.

ಸ್ವಾತಃ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಮನೆಮಾತು ಕನ್ನಡವಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಖಿಡಕೆಯ ಕುರಿತಾದ ಅವರ ಎಚ್ಚರ, ಕಾಳಜಿ ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾದುದು. 'ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಚ್ಛ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ತಾಳ್ಳಿ, ಶಿಸ್ತು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನ ಸೃಜನಶೀಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿಗೆ ತೋರುವ ಗೌರವವೂ ಆಗಿದೆ.' ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ತಾಲರ ಮನೋಭಾವ ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗಿದೆ?. . ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿದೆ? ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಜೈದಾಸಿನ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಹಾಲಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ್ಯ ಅಪರಾಧವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವುದು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ; ಇಂಥಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದವರು. ಚಿತ್ತಾಲರು ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯುಸಿರಿನ ತನಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಆ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವರು. ಇವೇ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ನನ್ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದರು.

ಜೀವನದ ಆರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಕನಾಕಟಕದ ಹೋರಾಗೆ ಬಹುಭಾಷಾ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದ ಕೌಟಂಬಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂಡು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಪಸ್ಸಿನಂತೆ ನಂಬಿ ಬದುಕಿದವರು. ಓವೆ ಸಂಪೇದನಾಶೀಲ ಮಿತಭಾಷಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತಂತ್ರಜ್ಞ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕೆನ್ನುವ ತಮ್ಮ ತುಡಿತದಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಕರ್ತೀಗಾರನಾಗಲು ಹೋರಣದ್ದು; ಕರ್ತೀ-ಕಾದಂಬಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಕೃತಿ ಮೂಡಿ ಬರುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಏಕಾಂತವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತನದ ಭಾಪನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಕಥೆಗಾರರಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಇಂದು ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಗೋಸ್ಟು ಇರಂದು ಚಿತ್ತಾಲರ ಜನ್ಮದಿನ ನಿಮಿತ್ತ ಬೆಳಿಗ್ಗೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ತಂಬಾ ಖಿಂಜಿಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇವತ್ತು ಏನು ವಿಶೇಷ ಸರ್?' ಎಂದು ಕೇಳುವುದೇ ತಡ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೋಸ ಮಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕುರಿತು ಅಧವಾದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೋಸ ಕಥೆಯ ಕುರಿತು

ಮುಮತಾ ರಾವ್ ಆವರು ಚಿತ್ತಾಲರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವು ಸಲ ನಾವು 'ಸೃಜನ' ದ ಗೆಳತಿಯರು ಮೊದಲೇ ಫೋನಿನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಂತು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ್ದೆ ಟೀ ಟಾಟ್‌ ತೊಟ್ಟು ನೀಟಾಗಿ, ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾವು ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ನಾ. ಮುಮತಾ ರಾವ್ (M: 9920045329)

ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರಂತೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದಕೊಡಲೇ ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಹಜಿಂಧಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಪ್ತರು ಬರುವುದು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವುದು ಸ್ವೇಹಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟುದ ಸಂಗತಿ. ಜಹಾ-ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಆಗ್ರಹಿದಿಂದ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಅತ್ಯೇಯೆಯೆಲ್ಲಂದ ಮಾತಾನಾಡಿಸುವ ಅವರ ಪರಿ ಅಮೋಫವಾದುದು. ಕರ್ತೀಗಾರ ವಸುಧೀಂದ್ರರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲಸಲ ಭೇಟಿಯಾದ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕಾಡಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಸು ನಾಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಅವರ ತುಂಟಾಟದ ನಗು ಕಂಡು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ ಕ್ಷಣಿಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವಂಥದ್ದು.

ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಕೆ ನಡೆದ್ದು ನವೆಂಬರ ೨೦೦೬ರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿ 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ' ದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಡವಾದಬಾರದೆಂಬ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಿಂದ ಅಂಚೆಮುಖೀನ ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ; ಹಾಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಿಂದ್ದೆ. ಮುಸ್ತಕ ದೊರೆತ ಕೊಡಲೇ ಚಿತ್ತಾಲರು ಸ್ವತಃ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. 'ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸರ್. . ನಾನೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ, ಆದರೆ . .' ಎಂದಾಗ ತಟ್ಟನೆ 'ಎನಾಲಿತು? ನರಿ ಅಡ್ಡ ಬಂತೆ?' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗದರಿದ್ದರು. ಕೆಗೆಗ ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಲಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕುರಿತಾದ ಭಾಗವನ್ನಷ್ಟೇ ಒದಿರುವೆನು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇಡೀ ಪುಸ್ತಕ ಓದಲು ತಾನು ಅಸಮಧಾನಾಗಿರುವ ಕುರಿತು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಲೇಖಕರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿ. ಅಂಥವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರೇ ಸೈ.

ಚಿತ್ತಾಲರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಫೋನಿನ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬೇರೆಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸುವಾಗ ಅವರ ದವಿಯಲ್ಲಿ ರುವ ಉತ್ಸಂಪನ್ಮಾನ ಅನಂದ, ಉತ್ಸಾಹ ನನ್ನ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಾಗುಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಂದ್ರೂ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಷ್ಟಂಡಿನಲ್ಲಿ ರುವ ಅರಬ್ಬೀ ಸಮುದ್ರದ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂಬಿ ಕಾಳಬಹುದಾದ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕುಳಿತು ನಗುಮುಖಿದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಪರಿ ಕಣ್ಣಿನ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತದೆ. ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು ನನ್ನಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ನೆನಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕರ್ತೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲೇಖನ ಅವರ ನೆನೆಸಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹಣತೆ.

ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ

ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇತ್ತಿಚೆಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧ ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ. ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲಮೆ ತೋರಿಸಿ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಮತಾ ರಾವ್ ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ತುತಾರ್ಥವಾದು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಂತರ ಸಣ್ಣಕೆತೆ ಜನಪ್ರಿಯ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇವು ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿತ ಅನುಭವಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಷಿ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅಪಾರ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣಕಥಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಲೇಖಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂಬಯಿ ಕಥಾಲೋಕವು ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರು ಇದನ್ನೇ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಗೊಂಡು ಸವಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಥಗಾರರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬರೆದ ಕಥಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ, ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ ಸಂಶೋಧನಾ ರೂಪವಾಗಿ ಅಭಿಸಿದ್ದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಡಾ. ಮಮತಾರವರ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಒದಿದಾಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಥಗಾರರಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವತಾದ ಹಾಗೂ ಸುದೀಷ್ಫೂದಾದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಇದೆ. ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿನ್ನಲೇಯಾಗಿ ಕನ್ಬಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಸಣ್ಣಕಥಗಳ ಪರಂಪರೆಯ ಸವಿಸ್ತಾರ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾರದ, ಬಂದ ಹಲವಾರು ಹಿರಿಯ ಲೇಖಿಕರ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಥಗಾರರ ಕಥಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವೊಂದು ಕಥಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಕಥಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಥಗಾರರ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕೆ ವಿವರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಥಗಳ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಚಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದ ಕಥಗಾರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದದ್ದಲ್ಲ. ಮರಯಲ್ಲಿಯ ಕಥಗಾರರನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕಥಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಒದಿ

ಅದರ ಪಸ್ತು ಆಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದು ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಇಡೀ ಮುಂಬಯಿ ಕಥಾಲೋಕದ ಒಳಹೊರಗನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟು 59 ಜನ ಕಥಗಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಸಂಶೋಧಕರು ಇನ್ನಿಂದ ಅಗಣಿತ ಕಥಗಾರರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಕಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಇವರು ಶೋರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಪರಿಣಿಸಿ ಕಥಗಾರರ ಬರವಣಿಗೆಯ ರೀತಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾರೆ.

ಮುಂಬಯಿ ಕಥಗಾರರ ಕಥಗಳು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದಂಥವುಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಸರ್ವಾಂಶಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕಬಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದರೂ ಕೊನೆಯ ಗುರಿ ಮಾತ್ರ ಮುಂಬಯಿ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಫುಟ್ಟಿದಿಂದ ಅಂದರೆ, 1930 ರಿಂದ ಇತ್ತಿಚೆನ ಕಥಗಾರರವರಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಂಬಯಿ ಮಹಿಳಾ ಕಥಗಾರರ ಕಥಾಲೋಕವು ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮುಂಬಯಿ ಕಥಗಾರರ ವಿವಿಧ ಪರಿಸರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಉಳ್ಳವರು. ಮುಂಬಯಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಪರಿಸರದ ವಿಭಿನ್ನತೆ ಅವರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಜನಚೀವನ ಒಳಿತುಕೆಡಕುಗಳನ್ನು, ಆಭಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಶಕ್ತಿ ದೊಬಳ್ಳುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಲೇಖಿನಿಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರು. ತಾವು ಕಂಡಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು, ಅನುಭವಿಸಿದ ಫುಟನೆಗಳನ್ನು ಕಥಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಿದರು. ಮುಂಬಯಿಯ ಕಥಗಾರರು ಕನಾರ್ಟಕದ ಸ್ತೀವಾದಿ ಲೇಖಕರಿಗಿಂತಲೂ ಮುನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ತೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪುರಿತು ಕಥಗಳನ್ನು ಬಿರೆದವರು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗಿತ.

ಮುಂಬಯಿ ಲೇಖಿಕರು ಅನಾಥ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಸತಿ ಸಮಸ್ಯೆ, ಶೋಷನೆ, ಮಾನವೀಯತೆ, ಕೋಮುಸೌಹಾದರತೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬದುಕಿನ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕಥಗಳ ಮುಖಿಂತರ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಥಗಳಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಹೃದ್ದತಾದ ಸ್ವಜಡ್ಯನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಲ್ಪನಾಲೋಕಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚು ಆಸ್ಪದ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಂಬಯಿ ಕಥಗಾರರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಅಭಿಮಾನ ಅವರ ಕಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಣಿಸುವ ಹೊಸತನೆ, ಅನನ್ಯತೆ, ಇತರ ಕನ್ನಡ ಕಥಗಳಿಗಿಂತ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಡೆಸಿದ ಡಾ. ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ ಕಥಗಾರರ ಸಾಧನೆಯು ಅವರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ನಿರ್ಣಯಾತ್ಮಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ್ನು ನೀಡಿ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಚಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಿದ್ಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರು ರಚನೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಗಿರೀಶ್ ಕಾನಾರ್ಡ್ ರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ (ಸಂಪ್ರಬಂಧ) ಹಾಗೂ ಕೃಲಾಸಾಧಿಪತಿಯ ಮನೆಯಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಕಥನ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ‘ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ’ ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಮಾನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಡಾ. ಮಮತಾ ರಾವ್ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು.

- ಜಂಪ್ ಮುತಾಲಿಕ

(M: 09819552104)

ಚಿತ್ತಾಲರ ಪರ್ಯಣ

ಕಳೆದ ಮಾರ್ಚ್ 22 ರಂದು ಚಿತ್ತಾಲರು ತಮ್ಮ ಇಹಲೋಕದ 'ಪರ್ಯಣ' ಮಾಡಿದರು. ಕವ್ವ ಪೊತ್ತೆ ಮೀಸೆಯವನು ಬಂದು ಕದ ತಟ್ಟಿದನೋ ಅಥವಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿ ಕೊಪ್ಪೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದವನು ಬಂದು ಕರೆದನೋ - ಹೇಳಲು ಇಂದ ಚಿತ್ತಾಲರಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಚಿತ್ತಾಲರ 'ಅಟ' ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕೆತ್ತೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿ ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಾಸಿದ ಕೃತಿ. ಚಿತ್ತಾಲರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ "ಅಟ ನನ್ನ ಈವರೆಗಿನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದು ಅನನ್ನವಾದ ಫುಟನೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕೆತ್ತೆಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹೊಸ ತಿರುಪು ಎನ್ನ ಪುಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಂತ ಘಷಣೆ ಕೊನೆಗೊಂಡು ಹೊಸತೇ ಒಂದರ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಾದ್ದು ಕೆತ್ತೆಗಳಾಗಿ ತೋರುವಷ್ಟು ಅಟದ ಕೆತ್ತೆಗಳು ಈ ಮೊದಲಿನ ಕೆತ್ತೆಗಳಿಗಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ".

1949 ರಲ್ಲಿ 'ಚೌಮ್ಮೀಯ ಹುಲ್ಲು ಹೋರೆ' ಕರೆಯ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ತಾಲರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾಲಿರಿಸಿದರು. ಅವರ ಆರಂಭದ ಕೆತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಪ್ರಭಾವ ಕಂಡುಬಂದರೂ 'ಅಟ'ದ ಆರು ಕೆತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಚಿತ್ತಾಲರನ್ದೆ' ಮುದ್ರೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿರುವ ಸರೆ, ಹಾವು, ಅದ್ವಾತ್, ಅಟ, ಭಲ ಕೆತ್ತೆಗಳ ಕಥಾವಸ್ತು ಚಿತ್ತಾಲರು ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದ ಹನೇರಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಸರ. ಅದರೆ, 'ಪರ್ಯಣ' ಈ ಕೆತ್ತೆಗಳಿಗಂತ ಭಿನ್ನ. ಇಡೀ ಕತೆ ಕೇವಲ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಫುಟನೆ ನಡೆಯುವುದು ಕಲ್ಪತ್ರಾದ ಗ್ರಂಥ ಹೊಟೆಲ್‌ನ ಬಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ. ಕಥಾ ನಾಯಕ ಮುಂಬಯಿಯ ರೇಜರ್‌ ಬ್ಲೇಂಡ್ ಮಾರುವ ಕಂಪನಿಯ ಉಳ್ಳ ತರಗತಿಯ ಟ್ರಾವೆಲ್‌ಲೈನ್‌ ಸೇಲ್‌ರೂಮನ್. ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪತ್ರಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಹೊಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೂಮ್ ಹತ್ತು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ. ಹಾಗಂತ ಅವನು ಕಲ್ಪತ್ರಾಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೂ ತುಂಬಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೇ. ಅವನ ಸಹೋರೆಯೋಗಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮುದುವೆಯಾಗಿ ಹನೆಮೂನಿಗೆ ಹೋದ ಕಾರಣ ಅವನ ಬಾಸ್ ಈತನನ್ನು ಕಲ್ಪತ್ರಾಕ್ಕೆ ಅಟಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬೂ ಈತನಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಹೊಟೆಲ್‌ನ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನಲ್ಲಿ ಯುವರ್ ನೆಕ್ಸ್ ಡೆಸ್ಪ್ನೇಶನ್ ಕಾಲಮಿನಲ್ಲಿ 'ನಾಟ್ ನೋನ್' ಎಂದೇ ಬರೆದಿದ್ದು. ಆದರೆ, ಅಂದು ಮುಸ್ಯಂಚೆ ಬಬ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ಕದ ತಟ್ಟಿ ಬಳಿ ಬಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಕೋಳಿ ಕಾಗುವ ಮುಂಡಿಯೇ ತಾನು ಬರುವುದಾಗಿಯೂ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಹೋರಡಲು ತಯಾರಿರಬೇಕೆಂದು ಅಣಾತಿ ಇತ್ತು ನಡೆದಿದ್ದು.

ಅಪರಿಚಿತ ಹೋದ ಮೇಲೆಯೇ ಈತನ ಗಲಿಬಿಲಿ ಶರುವಾಗಿದ್ದು. ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರವೈಸ್‌ವಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಸೂಟ್‌ಕೆಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳ್ಗೆ ಬೆಂಗ ಹೋರಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಯರೇ ಇದ್ದರೂ ಸೋಪು ಹಬ್ಬಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಶೇವ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಲಾಂಡ್ರಿಗ್ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮುಂಬಯಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಾಸ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಮುಂಬಯಿಯ ಲೈನ್ ಸಿಗದೆ ಬಾಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕರೆಯ ನಾಯಕ ಸುಮಾರು ನಲ್ಲಿತ್ತು ಪರ್ವ ದಾಟಿದ ಮನುಷ್ಯ. ಹೆಂಡಿತಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತುಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅವನನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಟೊರ್ ಮುಗಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನ ಬಾಸ್ ಕಲ್ಪತ್ರಾಕ್ಕೆ ಹೋರಡಲು ಹೇಳಿದಾಗ, ಚಿತ್ತಾಲರಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಪ್ಪೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವನ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತಿದ್ದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಸ್ಯಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಆಗುಂತಕ ಕೋಳಿ ಕಾಗುವ ಮುನ್ನಿಯೇ ಹೋರಡಲು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವನ ಸ್ವಭಾವವೇ ಹಾಗೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಎಂದೂ ಉಲ್ಲಂಘನೆ. ನಿರಾಕರಣ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ.

ಪರ್ಯಾಯ ಚೇರೆಯವರನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತೋರಿದವನೇ ಅಲ್ಲ. ಅಪರೂಪಕೊಳ್ಳುಮೈ ಆತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆತ ಮಾತ್ರ ಮಂದುವರಿಸಲು ಕೊಡದೆ ಪೋನಾ ಕುಕ್ಕುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಲಾಂಡ್ರಿಯವನೊಂದಿಗೆ ದನಿ ಎತ್ತಿರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಪ್ರಕ್ಕಾಕ್ವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಗದರಿಸಲು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಂದು ಆತನಿಗೆ ಅರಿವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದಾಗ ಅವುಕ್ಕೆ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾಯಕನ ವೃಕ್ಷತ್ವವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಚಿತ್ತಾಲರ ರೀತಿ ವೃಶಿಷ್ಟಪ್ರಾಣವಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ತಾಲರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಕೋಪ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ಹದರಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವಿಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಅಧಿಕವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಅವನ ಜೀವನದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಪಂತಿಕೆ ಇರದ ನಾಯಕ, ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರವೈಸ್‌ವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ತಾಲರು ಓದುಗನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿಗಾಢ ಸನ್ವೇಶದತ್ತ ಎಳೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಕೋಳಿ ಕಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ ನಾಯಕ ರೂಮ್ ಬಾಯಾಗೆ ಬೆಳ್ಗೆ ನಿಷ್ಣಿಸಲು ಹೇಳಿ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಗು, ಮಿಂಚು, ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗು ಧಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದಾಗ ಮುಸ್ಯಂಚೆ ಬಂದ ಅಪರಿಚಿತನ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆದರಿದ ಕೂಡಲು, ಹರವಾದ ಭುಜಗಳು, ಹರವಾದ ಎದೆ, ಮಾಂಸಲ ಕ್ಯಾರೆಟ್‌ಗಳು, ಕಪ್ಪು ಮೈ ಬಣ್ಣ, ಮೋರೆಗ್ ಇಪ್ಪುದ್ದ ಕಪ್ಪು ಪೊತ್ತೆ ಮೀಸೆಗಳು, ಕಪ್ಪು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ರೂಪೆ, ಎಡಗ್ ರಂಟ್‌ಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಇಪ್ಪು ದಪ್ಪ ದಾರ, ಬಂದ ಕದ ತಟ್ಟಿದ, ತಾನೇ ಕದ ತರೆದ, ಸೊಂಟದವರೆಗಿನ ದೇಹ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದ "ನಾಳೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಕಾಗುವ

ಈ ರಮಾ ಉಡುಪ, ಧಾರ್ಕೆ. (M: 9820551203)

ಮೊದಲೇ ಹೊರಡಬೇಕೆ ಸಿದ್ಧಾವಾಗಿ" ಎಂದು ಮೈ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಯಕ ಸಂಜೆ ಕದ ತಟ್ಟಿ ಕರೆದ ಆಗುಂತಕನಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅಜ್ಞ ಸತ್ಯ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಪುನಃ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಳೆವಳ ಇಲ್ಲ, ಗೊಂದಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಂಜಾನೆ ನಾಲ್ಕು ಫುಂಟೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲು ಮರತೆ ರೂಮ್ ಬಾಯಾ ಏದು ಫುಂಟೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ನಾಯಕ ದೂರದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಣ ಬೆಳೆಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದಂತೆ ಸಾಪ್ತಾ ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬೇರೆಯವರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂನುಗಣವಾಗಿಯೇ ನಡೆದವನು. ಮುಂದಿನ ಡೆಸ್ಪ್ನೇಶನ್ ನಾಟ್ ನೋನ್ ಎನ್ನುತ್ತೇ ಕಪ್ಪು ಪೊತ್ತೆ ಮೀಸೆಯವನೊಡನೆ ಹೋರಣು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ಚಿತ್ತಾಲರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಯ ಜೀವಸೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನುಭವಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ವದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತನೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದ್ದ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿದೆ. ಹನೆಹಳ್ಳಿ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಮೃತ್ಯು ಪ್ರಕ್ಷೇಪ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಟ ಸಂಕಲನದ ಮೂರು ಕರೆದಾಗ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಚಿತ್ತೆಗೆ ಚಿತ್ತಿತವಾಗಿದೆ. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಿಳಿಕೊಂಡ ಅವರ ಭೀಕರ ಅವಘಾತದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಅವರ ತಂದೆ, ಈ ಫುಟನೆಗಳು ಅಗುಂತಕ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ರುಬಹಿಸಿರುವುದು ಗಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ್ದು. ಸಾವನ್ನು ಪರ್ಯಣದಾಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುವ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಾವಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ತಾಲರ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು

ಕಥಾ ಸಾಗರ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ

ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಪಿಸುವುದೇ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಿಂದು ಸಾರಿದ ಚಿತ್ತಾಲರ ಚೆತನವಿಂದು ಅನಂತದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಡಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಅಪಾರ್ಕ್‌ಎಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಗರಕ್ಕೆದುರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ ಶರದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಲೇಖನಿ ಇಂದು ಚಿರಶಾಂತಿಗೆ ಸಂದಿದೆ. ಚೀವನ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಧ್ಯತೆಯ ಮರೆಯಲಾಗದ ವಾರಗಳನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಉಳಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ಅಪ್ರತಿಮ ಕಥೆಗಾರ, ಮುಂಬಾಯಿಯ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದವರು. ಮನುಷ್ಯ ಅಂತಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದವರು. ಮನುಷ್ಯ ಅಂತಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸೆಲೆಯೋದರುವಂತೆ ಭಾವೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡವರು. ತಮ್ಮ ಹಂಟ್ಯು ಹನೇಜ್‌ಲೈ ಮತ್ತು ಸಾಧನಾ ಭೂಮಿ ಮುಂಬಾಯಿಯ ನಡುವೆ ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳ ಹಂದರವನ್ನು ಹಜ್ಞಿಸಿದವರು.

"ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಡಿ, ಬೇಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮೇಚು, ಕುಚಿಕ್ಕಾ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸೋಪಾದಲ್ಲೋ, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೋ ಬರೆಯಲು ತೋಡಿ. ವಿಷ್ಪಲವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳಿಯ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಮುಂಬಾಯಿ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಿಕೆಯರ ಬಳಗೆ ಸ್ವಜನಾಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಾಣೆಯಿತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನ ಮೇರು ಸಾಧಕ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಅವರು.

ಮುಂಬಾಯಿ ಬಾಂದ್ರಾದ ಬ್ಯಾಂಡಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಗರಕ್ಕೆದುರುರಾಗಿ ವಾಸ್ತವ್ಯವಿದ್ದ ಚಿತ್ತಾಲರು ಸಾಗರ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅಪ್ಪೇ ಅಳವಾದ ಚಿಂತನ. ಅದ್ವ್ಯ ಹ್ಯಾದಯ.. ಮುಂಬಾಯಿ ಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ಹನೇಜ್‌ಲೈಯ ನೆನಪು ಅವರಿಂದ ಬದು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತು ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿಸಿದೆ. ಅದ್ವ್ಯತ ಕಥೆಗಾರರಾದ ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಥನ ಕಲೆ ಬೆರಗು ಮೂಡಿಸುವಂತಹದು. ತಮ್ಮ ಕಥೆಯಾದಳು ಹುಡುಗಿ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಚಿತ್ತಾಲರ ಅದೇ ಕೃತಿಗೆ ಹಾಗೂ 'ಶಿಕಾರಿ' ಹಾಗೂ 'ಪುರುಷೋತ್ತಮ' ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಬರುಮಾನವೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪುರಸ್ಕಾರಪೂ ಚಿತ್ತಾಲರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. 'ಕಥೆಯಾದಳು ಹುಡುಗಿ' ಕೃತಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗೌರವ ಪುರಸ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಕೊಡುಗೊಗಿ ಮಾಸ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಅವರನ್ನಲಂಕರಿಸಿತ್ತು.

ಅವರ 'ಅಂತ' ಕಥೆಯ ಅದ್ವ್ಯತ ಕಥೆಗಾರಿಕೆ, ಅವರ ಅಪ್ರತಿಮ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. 'ಶಿಕಾರಿ', 'ಭೇದ', 'ಪುರುಷೋತ್ತಮ' ಕೃತಿಗಳು ಮುಂಬಾಯಿ ನೆಲದ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಬೇ. "ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕ ಸಂಯೋಗವೇ ಕಥೆಗಾರಿಕೆ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ತಾಲರು, ಸಾಹಿತ್ಯಿಯಿಬ್ಬನ ಆರಂಭಿಕ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಭಾವತೀವ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವನ ನಂತರದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಂತಹೇ 'ದಿಗಂಬರ' ದಲ್ಲಿರುವುದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕಿರುಚಾಟವಿಲ್ಲದ ಶಾಂತ ದ್ವಾನಿ ಎಂದೂ ಅವರಿಂದಿದ್ದರು.

ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹೋಸ ಕಾದಂಬರಿ 'ದಿಗಂಬರ' ವನ್ನು ಆದಮ್ಮು ಬೇಗ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗೇ ಇತ್ತಾದರೂ, ವಯಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಅರೋಗ್ಯ ಅವರ ನೆರವಿಗರಲಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸುಗುವುದು ಇಷ್ಟ್ಯಾಂದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಂದಿದ್ದರು ಚಿತ್ತಾಲರು. ಸ್ವಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದಿದ್ದ ಅವರು, ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಕೇವಲ ಇವಕ್ಕೆ ಪೂರಕವೆಂದು ತಮ್ಮ 'ಅಂತಕರಣ' ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೂ ಅಧ್ಯಾದಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಹೋದ 'ದಿಗಂಬರಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪೇ ಒಂದು ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಬೆಳಕು ತೋರುವುದು ಜಯಂತ ಅಂಥವರಿಂದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇನೋ ಎಂಬ ಆಶೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಮ್ಮುದು.

ಬಾಂದ್ರಾ ಬ್ಯಾಂಡಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾರೂಹ್ ಖಾನ್ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಚಿತ್ತಾಲರ ಮನೆಯಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲ, ಚಿತ್ತಾಲರ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಾರೂಹ್ ಖಾನ್ ಮನೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದ ದೃಢತೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರತಿಮಾರ್ಪಿತ ನಮ್ಮು ಚಿತ್ತಾಲರು.

ಇಂದೆಯಸ್ತು ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಸುತ್ತಿರುವ ದೇಹ ಪ್ರಕೃತಿ ಈ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕಥೆಗಾರ ವಸುಧೇಂದ್ರರು ಬಂದಿದ್ದುಗಿನ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂಬ ಸೋತೆಂತಿದ್ದ ಚಿತ್ತಾಲರು, ಈಗ್ಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದಿನ ನಮ್ಮು ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆತರಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದು, ಮನಸ್ಸು ಖಾತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆರುವ ದೀಪ ಬೆಳಗುವಂತಹ ಕ್ಷೇತನ್ಯವುದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮು ರಿವಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ, 'ಮಯೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ನಾನು ನಡೆಸಿದ ಅವರ ಸಂದರ್ಭನದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಿದೆ, ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು ಎಂದಿನಂತೆ, ಏನು ಬರೀತಿದ್ದೀರಿ? ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ, "ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಯಾವಾಗ್ ಬರ್ಲಿನ್?" ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕರೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ.

ಅದಿಕ್ಕಾರ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗು, ಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ತಾಲರ ಮರಣ ವಾರ್ತೆ ಬಂದರೆಗಿದಾಗ ಆ ಅಗಾಧ ನಷ್ಟದರಿವಿಗೆ ಹುದ್ದರು ಕಂಡಿಸಿತ್ತು. ತಕ್ಕಣ ಹೊರಟು, ಬೆಳಗಿನ ಆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ರಹಿತ ಪರಯಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಸಂಚಯ ಭೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೂಪರ ಗಂಡೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಆ ವಾಹನ ದಟ್ಟಣೆಯಲ್ಲಿ ತಗಲುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬರತ್ತೆವೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಲೀಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು 'ಸ್ವಜನಾ' ಗೆಳತಿಯರು ಚಿತ್ತಾಲರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಡಿಗಿಡಿಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜಾಸ್ತಿ.

॥ ಶಾಮಲಾ ಮಾಧವ

ಈ ಅಗಲಿದ ಚಿತ್ತಾಲರನ್ನು ಕಾಣಲು ಧಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ, ಅಪ್ಪು ಬೇಗನೇ ತಲುಪಿದಾಗ ಅವರಿದ್ದಾಗ ಪ್ರೀತಿಯ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು ಎಂಬ ನೋವು ಕಾಡಿತು. ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಮರಳಿ ಹೊರಡಲು ಅವರ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದರೆ, "ಏನಿಷ್ಟು ಅವಸರ? ಇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋತ್ತು" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವಾತ್ಸಲ್ಪುರಿತದನಿ ಹ್ಯಾದಯಾದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯತ್ತಿದೆ.

ಚಿತ್ತಾಲರ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಲಿತಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ತರವಾದ ಚಿತ್ತಾಲರ ಆಸನ, ಸ್ಥಭಾವದ ಬ್ಯಾಂಡಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ದಂಡ, ಹೋಸಾಗರ ಸ್ಥಿರಿಸಿತ್ತವಾಗಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅದುಪರಿಗಿನ ಭೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ತಾಲರೂ ನಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಿತಭಾಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಲತಿ ಅವರು ಅಂದು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಮಾತನಾಡಿರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮದುವೆ, ಮುಂಬಾಯಿ ವಾಸ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ತಾಲರ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪಿನಂಗಳಿಂದ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. "ಹೋ ಹ್ಯಾಪಿ ಹೀ ಯೂಸ್ ಟು ಬೀ, ವೆನ್ನ ಯೂ ಆಲ್ ಕೇಮ್‌!" ಎಂದ ಅವರು, ಚಿತ್ತಾಲರ ಶಿಸ್ತು, ಆಸಕ್ತಿ, ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಹೋಹಿತ್ತಾಗಿ ತಾವಿಭೂರೂ ಇತ್ತು ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಚಿತ್ತಾಲ ಬಂಧುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತ್ರತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಾದಿಯೊಬ್ಬಕೆ ಕನ್ನಡದವಳಿಂದರಿಂದ, ಚಿತ್ತಾಲರಿಗಾದ ಸಂತಸ, ಆಕೆಯ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವ, ಆಕೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಪ ಎಲ್ಲಪೂ ಅವರ ಮಾತನಿಲ್ಲ ತೆರುದುಕೊಂಡವು. ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿವ ಇಂತಹ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಜೀತನಗಳಿಗೆ ಅಳಿವೆಂಬುದಿದೆಯೇ?

ಉದುತ್ತಿ

ಉದುತ್ತಿ ಎಂದೊಡನೆ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಗುವ 12ನೇ ಶತಮಾನದ ವೀರರಾಗಿಂಣಿ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಕ್ಷನು ಹುಟ್ಟಿದ ಉರು. ಉದುತ್ತಿ ಎಂಬುದು ಕನಾಟಕದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. 'ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಮೀರಾಬಾಯಿ - ಒಂದು ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ'. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಉದುತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭಿಸಿ ಅಕ್ಷನ ಇರುವಿಕೆಯ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿತು. ನಾನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 7ನೇ ತಾರಿಕೆನಂದು (2013) ಅತ್ಯ ಪರ್ಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಸೋದರಿ ಆಕೆಯ ಸಂಗಾತಿ, ಅಕ್ಷನ ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆರು ಜನ ಪ್ರಾಥರು, ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದವು. ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಇಲಕ್ಕಲ್ಲ ಅಕ್ಷನ ಬಳಗದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಜಾ ಶಿವಬಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿ ಪ್ರಸಾದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಉದುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರು.

ನಮ್ಮ ವಾಹನ ಶಿರಾಳಕೊಷ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಉದುತ್ತಿ 2 ಕೆ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತಾ ಈ ಅಂತರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿದೆವು. ದಾರಿಹೋಕರು ಹೇಳಿದ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು 10ರಷ್ಟು ಬಳಗೆ ಇದೆ. ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನಾ ಫಲಕವು ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಬದಿಗೆ ಬರಹ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗಿರಿಗೆ ಆ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನಾವು ಬರವಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವರಿಂದ ಒಂದು ಕೆ.ಮೀ. ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಮೇಶ್ವರರ್ಯಾ ಎಂಬವರಿಗೆ ಘೋನು ಮಾಡಿ ಆತನ ಸೂಚನೆಯಿಂತೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಫಲಕದ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆವು. ಪರಮೇಶ್ವರರ್ಯಾ ತನ್ನ ಟಾಚೋನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ.

ಒಳಬಂದು ಯಾತ್ರಿ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಲಾಜ್ಜಾನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ಯಾತ್ರಿ, ನಿವಾಸ, ಅಕ್ಷನ ಗುಡಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ವಾರ್ಕಗಳು ಎಲ್ಲ ಪುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸಿಯೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ 8.30 ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಉರಿಸಿಂದ ತಂದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನೇ ಸ್ವಾಹ ಮಾಡಿ ನಿದ್ರಾದೇವಿಗೆ ಪರವಾದೆವು. ಪಳು ಗಂಟೆಗಳ ಪರ್ಯಾಣದ ದಣವೆ ಕುಂಭಕರ್ಣ ನಿದ್ರಾಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಪ್ರಾತ್ರವಿಧಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಷನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಿದ್ದಿವೆ. ಯಾತ್ರಿ ನಿವಾಸದಿಂದ 50 ಹೆಚ್ಚೆ ಎಡಕ್ಕೆ ನಡೆದರೆ ಬಿಲಗಡೆ ಅಕ್ಷನ ಮಂದಿರ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. 50 ಹೆಚ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಮಂದಿರದ ಅಕ್ಷನ ಮೂರ್ತಿ ಅರ್ಪತಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾವಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅಕ್ಷ ಅಂಗ್ಯಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪೂಜಾನಿರತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಸುತ್ತಲೆನ ಗೋಡೆಯ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷನ ವಚನಗಳನ್ನು ಬರಯಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಚನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಂದು ಗೊಂಬಯಿದೆ. ಅಕ್ಷನ ಜಯಂತಿಯಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯ ಬಲಗ್ಯಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾತ್ರ, ದೇಹವನ್ನು ಕೇಶಾಂಬರ ಆವರಿಸಿದೆ. ಮೂರ್ತಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಪೂರುಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಯಾಣಕಾರದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳಗಳಿಂದಾದ ಬೇಲಿ, ಮೂರ್ತಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಮಾರು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ

ಕಟಂಜನವಿದೆ. ಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರ್ತಕ್ಕೆ ನಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 38 ಪಾವಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಏರಿದ ನೆನಪು. ಪಾವಟಿಗೆಗಳ ಎತ್ತರಪೂರ್ವ ಹಣ್ಣು. ಈ ಏದಿಕೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂದಕವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ದಿನ್ನೆ ಗುಡಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇದೆ.

ಅಕ್ಷನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಏರಡೂ ಹೊತ್ತು ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಡಿಯ ಎದುರು ಒಂದು ಪ್ರಷ್ಟರಣೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಷ್ಟರಣೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬಯಸು ಅಕ್ಷ, ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಂತ ಹೋಗಿ ಪರದೇಶಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರದೇಶಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಪ್ಪು ಅಂತರದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಂತ ಎಂದರೆ, ಬಸವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಗಾಂಧಾರ ಮಾಂಧಾರ ಮುಹೂರ್ತವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಮೂರಿರಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಆರು ಗಂಟೆಯವರಿಗಿನ ಕಾಲ.

ಅಕ್ಷನ ಧ್ಯಾನ ಕುಟೀರದ ಬಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಮಾಸ್ತಿಕಲ್ಲು, ಕೆಲವು ನಾಗರಿಲ್ಲಗಳು. ಅಕ್ಷನು ವಾಸಿಸಿದ ಮನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿರೇಕಸೆವ ಎಂಬ ಉರು 2 ಕೆ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ 1 ಕೆ.ಮೀ. ಮುಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಸವಿ ಉದುತ್ತಿಯಿ ಈ ಮಂದಿರದ ಆವರಣಿಂದ

ಇ ದಾಖ್ಯಾಯಣ ಯಡಹಣಿ (M: 9969174302)

(ಪ್ರಷ್ಟರಣೆಯ ಹತ್ತಿರ) ಹಿರೇ ಕಸವಿಯವರಿಗೆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವಿತ್ತೆಂದೂ, ಕೌಶಿಕ ಅಕ್ಷನನ್ನು ನೋಡಲು ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದಿನಪ್ಪು ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಹೇಳಿವ ಕಢೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕನ ಅರಮನೆ ಇತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೋಟೆಗೋಡೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಹರುಹುಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಕೌಶಿಕ ಬಹುಶಃ ಹಿರೇಕಸವಿಯವನಾಗಿರೇತೇ. ಅಲ್ಲಿಯ ದೇಸಾಯಿ ಅಥವಾ ಜಹಗೀರದಾರನಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಅಕ್ಷ ಪರದೇಶಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬ ಕಢೆ ಅಕ್ಷ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕಳಾಗಿದ್ದಳೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿ ಎಂಬುದು ಅಕ್ಷನ ಗುರುಗಳಾದ, ಗುರುಲಿಂಗದೇವರಿದ್ದ ಗುರುವಾಡ ಮರವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧಳು. ಇಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿವಪರಣ್ಣ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ ಇದ್ದಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿಯೊಂದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗವ ಪಾರ್ಚಿನ ಕಾಲದ್ದು, ಗುಡಿಯು ಈಗಜೆಸೊಂದ್ದಾರಗೊಂಡಿದೆ.

ಗುಡಿಯ ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದ ಮೇಲ್ಮೈಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಂಗ್ಯಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನಿರಸಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕ, ಆಕೆಯ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿರಸಿದ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ' (ಗುರು-

ಶಿಷ್ಯೆಯರ ದೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂಗದ) ಉಬ್ಬಿ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ಇದು ಇತ್ತೀಚಿನದಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಕುರುಹುಗಳು ದೊರೆತಿರಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ, ಆದರ ವಿವರಣೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಗುರುಲಿಂಗ ದೇವರು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ತಂದು ಎನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದಾಗಲೇ ಎನ್ನ ಭವಂನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು.. ಅಕ್ಷನ ವಚನದ ಈ ಸಾಲನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುಲಿಂಗದೇವರು ತನ್ನ ದೀಕ್ಷಾಗುರುವಂದು ಅಕ್ಷ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ.

ಅಕ್ಷನ ನೆನಪನ್ನಿಳಿಸಲು ಮುಂದಿನ ಯಾತ್ರಿ ನಿವಾಸ ಧ್ವಾನ ಕುಟೀರ ಮುಂತಾದವರ್ಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು. ಕನಾಟಕದ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿ ಪ್ರಸಾದ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೋದಳು ಎಂಬ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿರೇಕವೆಗೆ ಪರಯಿಸಿದೆವು. ಆ ಉರಿನ ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಬನಸಪ್ಪ ಗೌದ ಎಂಬ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಾಧರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆವು. ತಮಗೆ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ ತಿಳಿಯದು ಎಂದರು. ಆಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೌಶಿಕ ಬಲತ್ವರಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ ದಿಗಂಬರರೂ ಹೊರಟಿಹೋದಳು ಎಂಬ ಮತ ಆತನದು. ಈ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೌಶಿಕ ರಾಜನಿದ್ದ ಎನ್ನುವ ಯಾವ ಪ್ರತಾವಗಳಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಕಸೆವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜನರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವ್ಯಾಧರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ಯಾರೂ ಅಂತಹ ಮಹಕ್ಕದ ಮಾಡಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಂದಿರವಿದೆ. ಶಿವಮಂದಿರ ಎದುರಿಗೆ ನಂದಿಯ ಮೂರಿಕ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೇ ಕಾಲದ್ದೇಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ತಿಳುಗಳಿವೆ. ಶಿಲಾಲೇಖವಲ್ಲ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೀಯರು ಯದ್ದು ಮಾಡುವ ದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪನೆ. ಈ ತಿಳುಗಳು ಅಕ್ಷ ಮಹಾದೇವಿಯ ಜೀವನದ ಯಾವ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿರಾಳಕೊಷ್ಟ ಎನ್ನುವ ಉರಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದೆವು. ಉಂಡುತ್ತಿರುವ ಮಂದಿರದ ಮೂರಿಕ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೇ ಕಾಲದ್ದೇಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ತಿಳುಗಳಿವೆ. ಶಿಲಾಲೇಖವಲ್ಲ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೀಯರು ಯದ್ದು ಮಾಡುವ ದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪನೆ. ಈ ತಿಳುಗಳು ಅಕ್ಷ ಮಹಾದೇವಿಯ ಜೀವನದ ಯಾವ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿರಾಳಕೊಷ್ಟ ಎನ್ನುವ ಉರಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದೆವು. ಮುರಘಾಜ ಎನ್ನುವ ವರರನ್ನು ಭೇಜಿಯಾದೆವು.

ಇವರು ಪರದೇಶಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿಯ ಜೀವೋಂದಾರ ಕರ್ಮಾಂಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಉಂಡುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಷನ ಸ್ವಾರಕರ್ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿ

ಪ್ರಸಾದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರು. ಅಕ್ಷನ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ

ಎನ್ನುವ ವಿಭಾರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಸುರಂಗಮಾರ್ಗವಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತು. ಈಗದು ಮಣಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿ ಏನೂ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನಗಳು ಮಣಿನವು ತಾರಸಿ ಮಾತ್ರ ಮಂಗಳಾರು ಹಂಚಿಸಿದು. ಚಿಕ್ಕ ಕಸೆವಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕನ ಸಮಾಧಿ ಇದೆ ಎಂದರು. ಚಿಕ್ಕ ಕಸೆವಿಯ ಜನರು ಈ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇವಲ ಅಕ್ಷನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ?

ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯ ಗುಡಿ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವು ಹತ್ತುವರೆ ಎಕರೆ ವಿಸ್ತಾರದ್ದು ಅದನ್ನು ಉಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಫಲಕ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿರಾಳಕೊಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಉಡುಗಳೇ ಹಾಗೂ ತಡಗಳೇ ಎಂಬ ಫಲಕಗಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಉಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಉಡಿರಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರಿಕರಾದಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಆಚೇಚೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂದು ಉಡುಗಳೇ, ತಡಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಡಾ. ಮುರಘಾಜ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಕೌಶಿಕ ಉಡುತ್ತಿದೆ, ಹಿರೇಕಸೆವಿ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕಕಸೆವಿ ಈ ಉರುಗಳಿಗೆ ಮಾಂಡಲಿಕನಿಡ್ಡನಂತೆ. ಉಡುತ್ತಿದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಅಕ್ಷ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ? ನೀನೀಗ ಪರದೇಶಿಯಾದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದಳಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಅದಿಗ ಪರದೇಶಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡಿ ಎನಿಸಿದೆ. ಈ ಗುಡಿಯ ಎದುರು ಒಂದು ನೀರಿನ ಹೋಂಡವಿದೆ.

12 ನೇ ಶತಮಾನದ ವ್ಯಾಧಗ್ನಿನಿಧಿ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ. ಆಕೆಯ ಜೀವನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಡಿತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅಕ್ಷನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಾರ ಗೊರವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದ ರಾಧಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷ ನಿಖಿಳಿತಿಯಿಂದ ಮುರಿದಳು. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಸಮಾಜವು ಆಕೆಯನ್ನು ಮರಯಲ್ತಿಸಿತ್ತೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಡದೇ ಇರದು.

ಮುಂದೆ ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯತ್ತು ಸಾಗಿತು ಪಯಣ. ಉಡುತ್ತಿದೆಯಿಂದ 4 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಇದು ಅಲ್ಲಿಮ ಪ್ರಭು ಹುಟ್ಟಿದ ಉರು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಡೆ ಮರವು ಹನ್ನರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದ ಶಿಶ್ರಣ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕಸಪಯ್ಯ ಎಂಬ ಮಾಂಡಲಿಕ ಇದ್ದುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೇದಾರೇಶ್ವರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಮಂದಿರ. ಅಲ್ಲಿಮಪ್ರಭು ಇದ್ದುದರ ಗುರುತಿಗೆ ಇದ್ದುದು ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಮಂದಿರ.

ಕೇದಾರೇಶ್ವರ ಮಂದಿರದ ಹೊರಭಾಗದ ಗೋಡೆಯ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳು ಹೊಯ್ಯಳ ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನನ ರಾಸೀ, ನಾಟ್ಯ ವಿಶಾರದ ಶಾಂತಲೆಯದು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಿಗಾವಿ ಶಾಂತಲೆಯ ತಪರೂರಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ.ವಿ. ಅಯ್ಯರ್ ಬರದ 'ಶಾಂತಲೆ' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನನ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಲೆ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಣದವರಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನನ ರಾಜಧಾನಿ ಬೇಲೂರು. ಅಲ್ಲಿಮನ ಕಥೆಗಿಂತಲೂ ಶಾಂತಲೆಯ ಕಥೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ.

ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯನ್ನು ದಳ್ಳಿದ ಕೇದಾರ ಎದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮನ ಗುರುವಾದ ಅನಿಮಿಷ ಇದ್ದ ಜಾಗೆಯ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಕೋಡೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಲೀ ಮತ್ತಾವ ಉಲ್ಲೇಖಿಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯವದಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನ ಆಳುವರೆಗೆ ಆತನಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯನ್ನು ವರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಡಾ. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್ ಬರೆಯತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶಾಂತಲೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಉಬ್ಬಿಶಿಲಗಳಿಗೆ ತಳುಕುಹಾಕಲು ಜನ ಯಾಕೆ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸಂದಿಗ್ಗಾಗಿದೆ.

ಇದೆ ಉರಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಹಾಗೂ ಭೇರಂಡೇಶ್ವರ ಮಂದಿರಗಳಿವೆ. ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಣಿಕಲೆಯಿಂದಿರುವ ಅದರ ಬಣ್ಣ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗೆ ಹಸಿರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕೆಂಪು ಹಾಗೂ ಸಂಜೆಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಾದ್ವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಣಿಕ ಲಿಂಗದ ಎರಡು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು (ಹಸಿರು,

ಕಪ್ಪ) ನಾವು ನೋಡಿದೆವು.

ಮೊದಲು ಈ ಲಿಂಗವು ಒಂದು ಕೆರೆಯ ದಂಡಯ ಮೇಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಕೆದ್ದೊಯ್ಯೆವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಒಂದು ಇಟ್ಟಿ ಹೋದರು. ಈಗ ಅದು ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನ. ಈ ವಿಷಯ ದೂರದರ್ಶನದ ಸಮಾಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿತ್ತಂತೆ.

ಬೇರುಂಡೆಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯು ಅರು ಪೂಷ್ಟಿ ಎತ್ತರದ ಹೀಗೆ ಮೇಲಿದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ತಂತಿಯ ಜಾಳಿಗೆಯಿದೆ. ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಗಂಡ ಬೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಲ್ಲನ್ನೆ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಲು, ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಎರಡು ತಲೆ. ಆದರೆ, ವಕ್ಷೀಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶಿವಮಂದಿರವಿದೆ. ಬಳ್ಳಿಗಾವಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಬರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸೂಚಿ ಫಲಕವು ಬಳಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ರಸ್ತೆಯ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಕೆಂಪು ಮೃಷಿನ ನೆಲ, ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬಿ ಹಾಗೂ ಮೆಕ್ಕೆಜೋಳಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮರುಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಉಡುತಡಿ, ಉಡುಗಳೇ, ಶ್ರಿರಾಜಕೌಪ್ಪ, ಬಳ್ಳಿಗಾವಿ, ತೋಗೀಸಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ. ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಾಡು ಇರುವಾಗ ಅಕ್ಕ ಪರಿಣಿಸಿ 12 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಎಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿತ್ತೋ? ದಾರಿ ಕಾಡು ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತೇನ್ನಲಾಗದು. ಕಲ್ಲಾಣದ ಬಿಜ್ಜಳಿ ದೊರೆ ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಗೆ ಬಂದ ವಿಷಯವು ಬಳ್ಳಿಗಾವಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿದೆ. ಆತನ ಕಥ, ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಳಿಗಳು ಬರುವವ್ಯಾಸ ಸಚ್ಚಿತ ರಸ್ತೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕನ ವಚನ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟುದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ
ಮೃಗಗಳಿಗಂಜಿದೆಯ್ಯ.....

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟುಪೊಂದನ್ನು (ತೋಗೀಸಿಯಲ್ಲಿಯ) ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಟ್ಟುಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಟ್ಟುದ ಮೇಲೆ 'ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಲಿಂಗ'ದ ಮಂದಿರವಿದೆ. ಇದು ಪಂಬಾಚಾಯರಿಂದ ಆರಾಧಿತವಾದ ಲಿಂಗ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಯಜ್ಞಕುಂಡವು, ಯಜ್ಞಹೋಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮತಾಧಿತರು ಅಕ್ಕನು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋದ ದಾಖಲೆಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರು.

ಮುಂದೆ ಆನವಟ್ಟಿಯವರೆಗೂ ಕಾಡು ಇದೆ. ಕಾಡು ಮೃಗಗಳು ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಧ್ಯೇಯ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಸಗಳಿದ್ದವು.

ಹಾನಗಲ್ಲ ತಲುಪುವ ಮುನ್ನ ವರದಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಚಿಕ್ಕ ನದಿ. ಇದನ್ನು ಈಚಿಕ್ಕೆಂದು ಅಕ್ಕ ಹೋದಳೇ? ಹೇಳಿವುದು ಕಷ್ಟ, ಬಿಜ್ಜಳಿ ದೊರೆ ಬಂದಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಸೇತುವೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಈಗಲೂ ಇದೆ.

ಹಿಂದಣ ಹಳ್ಳಿ, ಮುಂದಣ ತೋರೆ

ಸಲ್ಲುವ ಪರಿಯೆಂತು ಹೇಳಾ|

ಹಿಂದಣ ಕೆರೆ ಮುಂದಣ ಬಲೆ

ಹದುಳವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದು ಹೇಳಾ|

ನೀನಿಕ್ಕಿದ ಮಾಯ ಕೊಲುಡಿಪ್ಪುದು

ಕಾಯಯ್ಯ ಕಾಯಯ್ಯ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಲಿಂಗ ||

ಅಕ್ಕನ ಈ ವಚನವು ಆಕೆ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತೋರೆಗಳನ್ನು, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿದಳಿಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಕನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನದಿ ಮಾಯೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿದೆ. ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ಇವು ಅಡ್ಡಿಯಾದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕ ಆರ್ತಣಾಗಿ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನಿಗೆ

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಅಕ್ಕ ಹಾನಗಲ್ಲ, ಪುಲಿಗೆರೆ, ವಾತಾಪಿ, ಕೊಡಲಸಂಗಮ, ಬಸವನ ಬಾಗೇವಾಡಿ, ವಿಚಾಪುರ, ಸುರಪುರ, ಗುಲ್ಬಿಗಾ, ಮಹಾಗಾಂವ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಸವಕಲ್ಯಾಣಕೆ ಹೋದಳಿಂದು ಎಸ್.ಎಮ್. ಅಂಗಡಿ ತಮ್ಮ ಬಸವದರ್ಶನ ಪ್ರಸ್ತರಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು ಉಡುತಡಿಯಿಂದ ಬಳ್ಳಿಗಾವಿ, ತೋಗೀಸಿ, ಆನವಟ್ಟಿ, ಹಾನಗಲ್ಲ, ಪುರಿಗೆರೆ (ಕೆಗಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ) ಹಾಗೂ ಗದಗ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಗದಗ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾದರೂ ಅಂಗಡಿಯವರು ಅದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮತ್ತಿದೆ.

ಪುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ಆರನೇ ಶತಮಾನದ್ದು. ಆದಯ್ಯ ಎಂಬ ಶರಣ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೋಮವಾಢ ಲಿಂಗವನ್ನು ತಂದು ಜೈನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ವೆದಲು ಅದು ಪ್ರದ್ಯಾವತಿ ಮಂದಿರವಾಗಿತ್ತು. ದೇವಾಲಯ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಜಾಲುಕ್ಕೆ ತೈಲಿಯ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿ ತಂಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿಯಲಾಗದು.

ಆದಯ್ಯ ಬಸವನ್ನು ನವರ ಹಿರಿಯ ಸಮಕಾಲೀನ ಅಕ್ಕ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಇದ್ದು. ಆದರೆ, ಆತನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲ. ಈತನ ಕಾಲ 1100 ಎಂದು ವಿದ್ಘಾಂಸರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆತ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿದೆ. ಮತದ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಂಬಗಳ ಮೇಲೂ ಸಂಸ್ಕರಿತದ ಬರವಣಿಗೆ ಇದೆ.

ಸಂತೆಯೋಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ

ತೆಬ್ಬಿಕೆ ನಾಡಿದೆಂತಯ್ಯ.....

ವಚನದ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಅಕ್ಕ ಲೋಕದ ಸಾವಿರ ಜಸರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೆ, ಅವಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುದೇ ನೋಯಡೇ ಮುನ್ನಡೆದು ವಿಚಿತವಿದೆ. ತನುವಿನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಯಾವ ಮಾತೂ ಬಾಧಿಸಿಲ್ಲ.

ಸ್ತುತಿ ನಿಂದಗಳು ಬಂದೆಯೇ... ಸ್ತುತಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಕೇಲ ಭಕ್ತ ಜನರು ಆಕೆಯ ಪೂಜಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾದದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೂಡಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಅಕ್ಕ ಪುಲಿಗೆರೆಯಿಂದ ವಾತಾಪಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ.... ನನಗೆ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಕೊಡಲ ಸಂಗಮ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಸ್ಥಾನ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಸವನ್ನು ವಿದ್ಘಾಂಸನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆತನ ವಚನಗಳ ಅಂಕಿತ 'ಕೊಡಲ ಸಂಗಯ್'. ಅಕ್ಕನು 'ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನೆ'.

ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯಿಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕೆ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ 'ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಲಿಂಗ' ಎನ್ನುವ ಮಂದಿರ. ಈ ಮಂದಿರದ ವದುರಿಗೆ ಒಂದು ಗೋಪುರವಿದೆ. ಈ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ. ಹಣ್ಣೆನ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಅರೆನಗ್ನಿ, ಕಟೆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಆಭರಣಗಳು. ಅಕ್ಕನಿಂದ ಈ ಶೀಲ್ಪರಣೆ ಪಡೆದನೇ? ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮುದಿ ಇದೆ. ಅಕ್ಕನಿಂದ ಬಿಜ್ಜಿದ ಮುಡಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳೇ ಆಕೆ ನಡೆದು ಹೋದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಆತಂಕ ಹಾಗೂ ತೋಂದರೆಗಳಿಗೆ ಆಕೆ ತೋರಿದ ತಾಳ್ಳು ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯಗಳಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ಆಕೆ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಿಷ್ಟೆ, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾದುವು.

ಕಡಲ ಮುತ್ತೊಂದು ತಂದಿತು ಕುತ್ತು

(ಹಿಂದಿನ ಸರಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಕಿನೋ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ಮುತ್ತು ಬೆಲೆಬಾಳುವಂತಹುದು ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಳ್ಳುವವನು "ನೀನೊಬ್ಬು ಮುತ್ತಾಳ". ಈ ಮುತ್ತು ಇಮ್ಮು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಡಲು ಲಾಯಕ್ಕಿದೆ ಅಷ್ಟೇ" ಎನ್ನುತ್ತು ಕಿನೋವಿನ ಉತ್ಪಾಹಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚಿಬಿಟ್ಟನು. 'ಮೂರ್ಸಿಯಮಾಗೆ' (Museum) ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಕಿನೋವಿನ ಮುಖ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿತ್ತು. "ಇದರ ಬೆಲೆ 50,000 ನೀವುಗಳು ನಮಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಕಿರುಚಿದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಭಿತ್ತಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. 'ಅದನ್ನು ಮಾರಿ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬಂದಿದ್ದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅವನ ಬಳಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಗಡಿಗರು ಗುಸುಗುಸು ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ಕಿನೋ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿನೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅವನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಮತ್ತೊಂದು ದಳ್ಳಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಈ ಮುತ್ತು ಬಹಳ ಘ್ಯಾದು ಸುಜ್ಞಾದ ಕಲ್ಲಿನಂತಿದೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಳ್ಳಾ ಮಾಸಲಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು" ಎನ್ನಲು, ಮತ್ತೊಂದು "ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬಿನಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು 500 (Pesos) ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ 600 ಪಿಸೋಸ್ (Pesos)ಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕ್ಷೇತ್ರಿಂದ ಮುತ್ತನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಜಿಂಕೆ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ತನ್ನ ಪಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಭರ್ದಾಪಡಿಸಿ "ನನಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕಿರುಚಿದನು. 1500 ಪಿಸೋಸ್ (Pesos) ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದೇ ಕೋಪದಿಂದ, ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಹಿಂದೆ ಜುಆನ್, ಮಗು ಕೂಡ ವಾಪಸ್‌ ಬಂದರು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮಾತುಕಬೆಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ನಡುವೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ, ನಡೆಯಿತು. ಕೆಲವರು ಕಿನೋ ಪರವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಕಿನೋ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲು ಎಳೆದುಕೊಂಡನು ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ಕೆಲವರು 'ಕಿನೋ ದ್ಯುಯಾಶಾಲಿ, ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವುಗಳು ಹೇಳಿಗಳಾಗಿ, ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಿನೋವಿನ ಈ ದ್ಯುಯಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನಲ್ಲೂ ಬೆಳಕು ಮೂಡಬಹುದು' ಎಂಬ ದಾರದ ಒಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. (ಮುಂದೇನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಓದುಗಿನೂ ಕುತೊಹಲಲ....ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.....) ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.....

ಮುಂದೇನು ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನು ಕಿನೋ. ಮೋದಲಿನಂತೆ ಕಲ್ಲಿನ್ನು ಕೆಳಗೆ, ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಮಾಡಿ, ಮುತ್ತನ್ನು ಹೂತಿಟ್ಟಿನು. ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅವನು ಪಡೆಯಲು ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದನು (He lost one world and had not gained another). ಕಿನೋ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಯೇ ಪ್ರಪಂಚ. ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಹೋಸಿಲು ಧಾಟಿ ಅಪರಿಚಿತರು ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಂಡಪರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಲಿಟ್ಟುವರೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ! ಆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ (Capital)ಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ, ಪರ್ವತಗಳ ಮೂಲಕ, ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲುಗಳ ದಾರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಆ ಆವರಿಚಿತ ಸಮೂಹವಿರುವ ತಾಣವನ್ನು ತಲುಪುವುದೆಂತು ಎಂಬ ಭಿತ್ತಿ ಅವರ ಯಾದುವಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಸುದರೂರಂಭಿಸಿತು. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಒಂದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗಿದೆ, ಪ್ರಯಾಸ ಪ್ರವ್ಯಾದರೂ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದೆಡೆಗೆ ಕನಸು, ನನಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹುಂಟುತ್ತಾದರೂ ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಿನೋ ನಿರಾಕರಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು!. ಅವನ ಅಣ್ಣ ಟೋಮಾಸ್ (Tomas) ಕೂಡಾ ಇದೆ ರೀತಿಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತು, "ನಿಜ, ನಾವು ಮೋಸ, ಅನ್ನಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ,

'ಮುತ್ತು' ಕೊಳ್ಳುವ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಘ್ಯಾನಿ ಎತ್ತಿರುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ನಿನ್ನ ಧೋರಣೆಯ ನಿಸಗೆ ಅಪಾಯ ತಂದೂಡಿದರೆ ಏನು ಗಿತಿ? ಎಂಬ ಭಯ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ" ಎಂದನು. 'ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿನಿಂದ' ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಣ್ಣ ಟೋಮಾಸ್ ಹೊರಟಿಪಾಯೋದನು.

ಜುಆನ್ ಗಂಡನ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತ್ತೊಂದನಲ್ಲಿ ಆದೆ ಚಿಂತಿತಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಸಂಗಡವೇ ಕೆವ್ವೆರ್, ಸುಖವೇ ಮುಂದಿನ ಬದುಕನಲ್ಲಿ ಹಜ್ಜೆ ಹಾಕಲು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಗಂಡ-ಹಂಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಉಟಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಹೋರಗೆ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ನರಳುಗಳು, ಕರಿನರಳುಗಳು ತನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಪಟ್ಟಿನ ಜೆಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಕು ತೆಗೆದು ಹೋರಟನು ಕಿನೋ. ತಡೆಯಲು ಜುಆನ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಆಗದೆ, ಬಳಗೆ ಬಂದು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋರಗಡೆ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ನರಳಿನ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಿನೋ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ್ದನು. ಹೋರಗಡೆ ಕಡಲ ಅಲೆಗಳ ಬೋಗರಾವ ಸದ್ದು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಜುಆನ್ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ ಗಾಯದಿಂದ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ಒಸಿದಳು.

ದುಷ್ಪಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಥಿವಾ, ಅಪಶಕ್ತಿನಗಳ ಅಲೆಗಳು ಕಿನೋ, ಜುಆನ್ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಅಪ್ಪುತ್ತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮುದಿ ಮುಂದೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾಗಲಿಲ್ಲ! ಜುಆನ್ ಎಷ್ಟೇ ಹಿಡಿಪಟನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದೊಂದೂ ಕಿನೋವಿನ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲೇ ಇಲ್ಲ. 'ಈ ಮುತ್ತನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಪ್ರಡಿಪ್ಪಿದ್ದ ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ವಸೆದುಬಿಡೋಣ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳು ಬಂದರಿಗೆ. ಆ ಕೆಟ್ಟು ಮುತ್ತನ್ನು ಬಿಸಾಡಿಬಿಡು' ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ "ನಾನು ಗಂಡಸು, ಕಡಲನ್ನು, ಪರ್ವತವನ್ನು ನಾವಿಬುರೂ ಧಾಟಹೋಗಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಮುತ್ತನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ, ನೆಮ್ಮು ಮುಂದಿನ ಬದುಕನ್ನು

ಆ ಪನಜ ರಾಜನ್

"ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುಣ್ಣಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಮುಂದೆಂದೂ ಜುಆನ್ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಎದಿರಾಡಲಿಲ್ಲ!

ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ! ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಜುಆನ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಓಳೆಯಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ 'ಮುತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಳ್ಳಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸರಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಕಿನೋವಿನ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಗುಡಿಸಲಿನ ಸಂದಿ-ಗೊಂದಿಯಿಂದ ತೂರಿಬಂದ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಚಂಡನ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ಕಡಲಿನ ಕಡೆ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಜುಆನಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಿನೋ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ರೋಪದಿಂದ ಅವಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಲು ತೊಡಿಗಿದ ಜುಆನ್ ಕತ್ತಲುಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಡವಿ ಬಿಡ್ಡಳು. ಕಿನೋ ಅವಳ ಕೈನಲ್ಲಿದ್ದ 'ಮುತ್ತನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವಳಿಗೆ ಜೊರ್ಜಾಗಿ ಕವಾಳಕ್ಕೆ ಬಾರಿಸಿದನು. ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು 'ಮುತ್ತು'! ನೋವು ಅವಳ ನುಡಿ ಆವರಿಸಿದ್ದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಿದರೆ 'ತಾನು ಓವ ದ್ಯುಯಾಶಾಲಿ ಗಂಡಸು' ಎಂದು ಎದತಟ್ಟಿ ಫೋಟಿಸಿದನು (I AM A MAN) ಅಧ್ಯ ದೇವರು, ಅಧ್ಯ ಮಹಿಳೆತನ್ 'ಇರಲೇಇಕು ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅವಳ ಭಾವನೆ! ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲವಿಂದ ಗುಡಿ, ಮೆಟ್ಟಿ ನೆಲ್ಲಿಬಲ್ಲನು, ಕಡಲ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಧಾಟಿ ದದ ಸೇರಬಲ್ಲನು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಗಂಡನ ರಕ್ಷಣೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಗಾಯವನ್ನು ಕಡಲ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಮುತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಇದನ್ನು ಬಿಸಾಡಿಬಿಡಲೇ ಬೇಡಪ್ಪೇ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಜುಆನ್ ತನ್ನ ಮುಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಬಂದು ಬರವಸೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಗಂಡನ ರಕ್ಷಣೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಗಾಯವನ್ನು ಕಡಲ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಮುತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಇದನ್ನು ಬಿಸಾಡಿಬಿಡಲೇ ಬೇಡಪ್ಪೇ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಜುಆನ್ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಓವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಿನೋ. ಮತ್ತೊಂದು ಅಪರಿಚಿತ ಹಾಗೂ ಅವನ ಕತ್ತಿನಿಂದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದುರವ ಒಸರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಳು.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ! ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು 'ಮುತ್ತು' ಮನ ಒಳಗೆ ಬರುವ

ಮೊದಲಿನ, ಹಿಂದಿನ ಬದುಕನ್ನು! ಬಡತನ, ಉಳ್ಳವರ ಶೋಷಣೆ, ಅಸದ್ಯೆ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ, ತೃಪ್ತಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಓವ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮೃದ್ಧಿದ್ದಾಗೆನೇ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊನೊವಿನ ರಕ್ತಸ್ವಿಕ್ತವಾದ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು ಕಂಡಳು. ಮರಳಿ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಮ್ಮೆ ದೂರಭಯದಾರ ಸರಿದು ಹೋಗಿದೆ ಆ ಬದುಕು!. ಜುಆನ ಮರತಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು! ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ದಾರಿ ಬಂದೇ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೇಗೆ?.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯವುತ್ತರಾದರೂ ಇಬ್ಬರೂ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶವವನ್ನು ಗುಡಿಸಲಿನ ಮರಯಲ್ಲಿ ವಿಳಿದು ಹಾಕಿದರು. ಬೆಳಕು ಮೂಡುವ ಮೊದಲೇ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. 'ಹೋಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜೊಳೆವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ತೋಡು ದೋಣಿ ತರುತ್ತೇನೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಿನೊ. ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತೂತೊಂದಾಗಿದೆ. ಕೋಡಿದಿಂದ ಕೆಂಪಾದನು. ತನ್ನ ತಾತನಿಂದ ಬಂದ ಬಳುವಳಿ, ತಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೇ ಜೊಳೆಣಿಯಾದ ಈ ತೋಡು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತೂತಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದುಕ್ಕಿಂತ ಈ ದೋಣಿಯಲ್ಲಾಗಿರುವ ತೂತನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗಾದ ದುಃಖ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಾಲ್ಲ!. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಮುಗಕ್ಕೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿತು. ದುಃಖವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ತಲೆ ಮರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದು, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಬಂದೇ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಬಾಳಿನ ಕಥೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಿತ್ತಾನೆ ಓದುಗಳು...

ಮುಂದೇ.... ತನ್ನ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಉರಿ. ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಿನೊ ಕಂಡುದುದೇ ತಡ. ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿನೊ ತನ್ನ ಭೂಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಲುವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಇವನ ಬಳಿ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಳಿಭೋತನಾಗಿ ಕಿನೊ ನಿಂತನು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಆಚೆ ಬಂದು ಉರಿದು ಬೂದಿಯಾದ ಕಿನೊವಿನ ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕು ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಮರಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಾ ಟೊಮೊಸ್ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅಡಗಿಕೊಂಡರು. ಉಳಿದವರು ಕಿನೊ ಸಂಸಾರ ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಹೋದರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಾ ಈ ಪುಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಆ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ನಿಣಾಯಿಸಿ, ತಮ್ಮನಿಗೆ, ನೇನು ಅವರುಗಳ ದ್ವೇಷ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರಿದ್ದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆ 'ಮುತ್ತು', ಅದೊಂದು ಭೂತ ಅದರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಈ ಕಟ್ಟು ಪರಂಪರೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಿನೊ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಿನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಭಲ!, ತನಗೆ ಅವಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು, ತನ್ನ ದೋಣಿಯನ್ನು ಒಡಿದು ಗುಡಿಸಿಲನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಬಂದು ಹಗಲು ಕಳೆದು, ಮತ್ತೊಂದು ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಶಿಯ ವರಗೆ ನಾವಿಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲಾನ ಬಳಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿದರು. ಸರಿ ಎಂದರು ಅವರು.

ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಯಾದ್ವಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಬದುಕು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಕನಸು ಹೊತ್ತು ಕಾಲುಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ನಿಂತರು ಕಿನೊ ಜುಆನ, ಮಗು!. ಕೊಲ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿರುಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಸ್ಥರ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 'ಮ್ಯಾರ್ಗೇರ್ ವಾಗಳು ನಾಳಿಗೆ ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದ ಮರಳು, ಕಡಲಮೇಲೆ ಮೋಡದ ಪರದೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ದೇವರು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ನಡೆವನು. ಈ ಮುತ್ತು ನನ್ನ ಆತ್ಮ (Soul) ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟನು. ರಾಶಿಯೆಲ್ಲ ನಡೆದರು. ಎಪ್ಪು ದೂರ ಕೈಮಿಸಿದರೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಗೊತ್ತು-ಗುರಿಯಿಲ್ಲ. ಒಣಿಗಿದ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡಗಳ ಮರಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲಕಾಲ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣಬಾರದಂದು, ತಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ವಿಂಡಿತವಾಗಿ ದಲ್ಲಾಳಿಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿಧರಿಸಿ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯ ನೈತಿಗೆರಿದ್ದನು. ಜುಆನ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ರಮಿಸಿ, ಮಲಗಿಸಿದರು. ಇವರುಗಳು ತಾವು ತಂದಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರು. ಬಿಸಿಲಿನ

ತಾಪ, ವದಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪದ ತಾಪವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಅದು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಿನೊ ಮುತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದು. ಅದರ ಹೊಳಿಸಿಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಲೀದನು. ಬಂದುಬಿಟ್ಟು!. ಇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ವ್ಯಾಗೀಗಳಿಂತ ಭೇಡಯಾಡಲು ಇಬ್ಬರು ಹಾಗೂ ಕುದುರೆ ಸವಾರನೊಬ್ಬಿ. ಅವರುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪರವತಗಳ ಶೈಲೀಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಕಲ್ಲು ಬಂಡಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು ಸುಲಭದ ವಿಷಯವೇ. ಮಗು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು.

ತೀವ್ರವಾದ ಭರ್ಯ. ಬಾಯಿ ಬಣಿಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕಿನೊವಿನ ಹಿಂದೆಯೆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಏದಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಜಾರುತ್ತಿರುವ ಬಂಡಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಡ ಇರಿಸುತ್ತಾ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಳು ಜುಆನ. ಹಸಿರು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣಲ್ಲಿ. ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ತೋಟ್ಟು ನೀರಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲಿಗೆಯ ದೃವ ಇಂಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಣ್ಣ ದಕಲ್ಲಿನ ಶಿಖಿರದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡಕಲ್ಲಿನ ಒಡೆದ ಭಾಗದಿಂದ ಹೋರಿಟ್ಟು ತಳುವಾದ ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಬ್ಬಿರಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಬೇಗ-ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹನಿ-ಹನಿಯಾಗಿ ಕೆಗಳಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ-ಸಣ್ಣ ಕೊಳಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಪರವತ ಶಿಖಿರದಿಂದ ಕೆಗಳಿಳಿದು ಬಂದ ಈ ಧಾರೆ, ಭೂ ಸ್ವರ್ತವಾಗುತ್ತೇಲೆ (ಮರುಭೂಮಿ) ಆವಿಯಾಗಿ ಮಾರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ದೂರ, ದೂರದಿಂದ ಕಾಡು ಮೇಕಳು, ಜಿಂಕೆಗಳು, ರಕ್ಷಣಾಗಳು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಗಿಗಳು, ಪಕ್ಕಿಗಳು ಕೊಳಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಕೊಳಗಳು ಪಶ್ಚಾಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿತ್ತು ನಿಜ. ಆದರೆ, ಅವೇ ಬೇಟೆಗಾರಿಗೆ ಅಪಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಹ ಈ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿತ್ತು (The little pools were places of life because of the Water and places of Killing of the Water too)

ಸೂರ್ಯ ಕಲ್ಲಿನ ಕಾದ ಪರವತಗಳ ಹಿಂದೆ ಮರಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕತ್ತಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳಿ ಹಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಕಿನೊ-ಜುಆನ ಬಾಳಿಗೂ ಬೆಂಕಿಹಜ್ಜುಲು ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಗೊಧಾರಿ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿನೊ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಓಡಿ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮರಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿತ್ತು. ಅವರುಗಳ ಜಲನವನವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಂಡೋ ದೂರ ಜಲನವನವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳ ಕೆಲವರು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಿನೊ ಬಂದು ತಿಂಬಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ತಮ್ಮಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಗೊಧಾರಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಸಂಗಡಿಗಿರಿಬ್ಬರೂ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ್ದರು. ಜುಆನ ಸ್ವನ್ಯವಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ರಮಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿದ್ದ ಮಗು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸಣ್ಣನೆಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಳಾರಂಭಿಸಿತು. ಜುಆನ ಅದರ ಬಂಡ ಬಾಯಿನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಉಸಿರು ಬಿಡಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಿನೊ ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತುಗೆ ಗೊಧಾರಿ ಬಳಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜುಆನ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮೂವರನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಆದದ್ದೇ ಬೇರೆ. ಎಡವಷ್ಟಾಯಿತು!. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಿ ಬಣ್ಣದ ಅಲ್ಲಿ ತೊಷ್ಟು ಹೊದರೆ ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯೋಜಿಸಿ ಅಂಗಿ ಕಳಿಸಿಬ್ಬಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವರಬಳಿ ಸರಿದನು. ಮಗು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಜುಆನ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು (HAIL MARY). ನಿಶ್ಚಯಿ ರಾತಿ. ಸೂರಿ ಬಿಂದುರೂ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದಂತಹ ಸದ್ದೇ ಇಲ್ಲದ ಸಾಧಿಸಿತ್ತದೆ ರಾತಿ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಗುವಿನ 'ಅಳ್ಳಾ'ವಿನ ಶಬ್ದ 'ಗೊ'ಧಾರಿಯ (ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದ್ದರೂ) ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅಳು ಕೇಳಿದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಡಿಸಿದನು. ಕಿನೊ ಅವನ ಮೇಲೆ ವಗರಿ ಬಿಂದು 'ಗೊ' ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮೂವರನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಇತ್ತು ಕಡೆ ಬುಲನ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಗುಹೆಯಿಂದ ಜೀತ್ತಾರ, ಗೋಳಾಟದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಕಿನೊಗೆ ಆದ ಅನಾಮತದ ತೀಕ್ಕಿತೆಯ ಅರಿವಾಯ್ತು!. ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಮೃಜ್ಯ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಅನೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬೈ

ಮುಂಬೈ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ನೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ

ಕನಾಂಡಕರ್ದ ಮಹಾನ್ ರಂಗ ಹೆಚೆನೆಗಳ ನೆನಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ;

ಹಲಕಂಡಿ

ಮುಖ್ಯ ಅಂತಿಧಿಗಳು : **ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಜಿ. ಕಪ್ಪಣ್ಣ**
ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕನಾಂಡಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಜಾ ಲೋಕೇಶ್
ಟ್ರಿಸ್ಟ್, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಾರಿಟೆಬಲ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್

ಶ್ರೀ ಬಾ.ನ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ
ಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಕರ್ತೆ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ : **ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜಾರು**
ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು

ಫ್ಲಾಂಕ್ : ಮೈಸೂರು ಅನೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಭಾಗ್ರಹ, 39, ಭಾವುದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮೊತ್ತಂಗ (ಪ್ರೌಢ), ಮುಂಬೈ – 400 019

18-05-2014, ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ ರ-00ಕ್ಕೆ
ದಯಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ.

ಡಾ॥ ಪ್ರೈ. ವೆಂಕಟೇಶ್
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು

ವಿ. ರಾಮಭದ್ರ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಸುಭ್ರಾಯ್ ನಾಯ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಮರಸ್ತುತರು : ಹ್ಯಾ. ಕೆಶವ್ ಮತ್ತಾಲೀಕ್

ಶ್ರೀರಂಗರ ಸ್ವಷ್ಟಿ ರಂಗಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುಂಬೈನ ಕನ್ನಡಿಗಿಗೆ ಉಳಿಬಡಿಸಿದ
ಮುಂಬೈ ಕನಾಂಡಕ ಧಿಯೇಟರ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾವ ಗೌರವ

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಭಾಯಿ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಮರಸ್ತುತರು : ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆಶೋರಿ ಬಲ್ಲಾಳ್

ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಣೀಯ ಅಭಿನಯದಿಂದ
ಮುಂಬೈ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬೆಸುಗೆಯಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿರುವ ಕಲಾವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಲೋಕೇಶ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮರಸ್ತುತರು

ಶ್ರೀ ಸದಾನಂದ ಸುವರ್ಣ

ತಮ್ಮ ಕೃಜನಾತ್ಮಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚೆಳವಳಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಚಲನ
ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ನೀಡಿದ ಪ್ರಗತಿಪರ ನೀಡೆಶಕ, ಚಿಂತಕ ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದ

* * *

ಕನಾಂಡಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು

ನಾದರಹಣಸುವ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

‘ಮರಂಯಲಾಗದ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿ’

‘ಸಂಯೋಜಿತ ಸ್ತುತಿ’

ಶ್ರೀಮತಿ ಪಂಡಿತ ಲೋಕೇಶ್ ಅವಲಂಬ

ಕೆಂದಂತೆ ನಂಬಿತ ಮತ್ತು ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ. ನವದೆಹಳ್ಳಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮರಸ್ತುತ
ಡಾ. ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾನ್, ತಮುಕೂರು ಅವಲಂಬ
ಕರ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆ

“ನಟ ಮಾತ್ರರಲ್ಲ, ನಟ ರತ್ನಾಕರ ಶ್ರೀ ಸುಭ್ರಾಯ್ನಾಯ್ಯ ಅವರು”

ಧಾರವಾಡದ ವ್ಯಾತಿ ರಂಗಭೂಮಿ

ಶ್ರೀ ಎಮ್. ಎನ್. ಕೌಟೀಲ್ ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದ, ಹೊನಪೆಂಟೆ ಅವಲಂಬ

‘ನಾಗಲಿಂಗ ಲೀಲೆ’ – ರಂಗದೃಶ್ಯಾವಳಿ

ಖ್ಯಾತ ಮರಾತಿ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ಕಲಾವಿದರಾದ

ಶ್ರೀ. ಅರವಿಂದ ಹಿಂದಾಂವ್ರೆಕರ್ ಅವರಿಂದ

“ಮರಾತ ನಾಟ್ಯ ನಂಬಿತ”

ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಕಲಾವಿದೆಯರಳ ಒಬ್ಬರಾದ

ಶ್ರೀಮತಿ ಪಂಜಪಾಲ ಅಣ್ಣಿಗೆರೆ, ಹುಬ್ಬಿಜ್ಞ ಅವಲಂಬ

ಕನಾಂಡಕರ್ದ ಹೆಂಕ್ವಾಫಿಯರ್ ಶ್ರೀ ಕಂದಗಲ್ ಹನುಮಂತರಾಯರ

‘ರಕ್ತ ರಾತ್ರಿ’ ನಾಟಕರ ಅಭಿನಯ ದೈತ್ಯಾಪತ್ರ ಹಾತ್ತದಳ್

ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಡೂ ಧಾರವಾಹಿಗಳ ತಾರೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಟಲ್ಲ, ಹುಬ್ಬಿಜ್ಞ, ಅವಲಂಬ

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಜಿ. ದುತ್ತರೆ ಅವರ ಸಿಂಧಳರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ನಾಟಕದ ‘ತಾಯಿ’ ಹಾತ್ತ ಅಭಿನಯ

ವಾದ್ಯ ಸಹಕಾರ :

ತಿಂ ಭೋದರ್ಡ : **ಶ್ರೀ ಮಹಂತೇಶ್**

ಲದಂ ಘ್ಯಾತ್ : **ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜ ಎಮ್. ರಾಜೇಂದ್ರ**

* * *

ಅಪರಾಷ್ಟಿ :

ಬ್ರಹ್ಮ ಜಾಲಿಟೆಬಲ್ ಟ್ರಿನ್

ಶ್ರೀಮತಿ ರಿಜಾ ಲೋಕೇಶ್

ಶೀಲಕೆಲೆಶ್ ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿ 300 ಜೆಲನ ಜಿತ್ತರೆಂಟ್ - 200ಕ್ಕೂ ಖಾಲಿದ

ಧಾರವಾಹಿಗಳು - ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕರೆಂಟ್

ಅಭಿನಯಸಿದ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮರಸ್ತುತ ಕಲಾವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸೃಜನ್ ಲೋಕೇಶ್

ಶೀಲಕೆಲೆಶ್ ಅವರ ಮರ, ನಟ, ನಿರ್ದೇಶಕ,

‘ಶೀಲಕೆಲೆಶ್ ಪ್ರೌಡ್ಕ್ಸ್’ ಮೂಲಕ

ನಿರ್ಮಾಣಕ, ಕಿರುತೆರೆ ಸಿರುಪತ. ನಂಷ್ಟಿತೆಯ ಮೂಲಕ ಜನನೆಂಪಿ.

ಹಂಜಾ ಲೋಕೇಶ್

ಶೀಲಕೆಲೆಶ್ ಅವರ ಮರಕ್, ತಬುಕ್ - ಕನ್ನಡ ಜಲನಜಿತ್ ಧಾರವಾಹಿಗಳೆಲ್ಲ

ಅಭಿನಯ.

ತಬುಕ್ ಜಿತ್ತರಂದರೆಂಟ್ ಬೆಂಕೆಯಿಳಿರುವ ‘ಸೃತ್ಯ’ ಕಲಾವಿದೆ

SIR M VISVESVARAYA INSTITUTE OF MANAGEMENT STUDIES & RESEARCH

Admission Open
2014-16 Batch
2 Years Full Time Program

MMS

AICTE approved DTE-Code:MB3419

(Affiliated to University of Mumbai)
Masters in Management Studies

Marketing, Finance, HR, Operations

Intake capacity - 120 Seats | Minority - 09 Seats | FREE iPad mini
Through Cap - 99 Seats | Institute Level - 12 Seats

Eligibility : Any Graduation with 50% Aggregate

Prospectus Cost - ₹ 500/- Application start date: 25th Apr 2014 End Date - 21st June 2014

We are Celebrating 75 Years of Service to Excellence in Education! We Offer...

FREE

Diploma in Entrepreneurship from India's No.1

Entrepreneurship Institute (EDI Ahmedabad)

Capital Market Course by Interconnected Stock Exchange

FREE

Certificate Course in Digital Marketing

FREE

Certificate Course in PACE-HR

Certificate Course in Wealth Management

FREE

Advanced Excel Training

FREE

FREE

FREE

Optional International Immersion Program

World Class Infrastructure

Experienced Faculty

Exclusive Industry Interface

Excellent Placement Record

Candidates with valid CET,CMAT, MAT, ATMA,CAT scores can apply for Kannada Minority (Kannada, Konkani, Tulu, Kodava) Seats

Candidates who have not appeared for above exams can appear for ATMA Exam at our campus on 25th May, 2014.

ATMA Forms are available @ SVIMS till 17th May, 2014

SVIMS Advantage

- Instructive Strategies use simulated environment, role plays & workshops
- Tests conducted by Assessment Center assesses students innate intelligence & their strengths, which create objective learning & career goals
- Learning techniques are designed to develop prior knowledge of students and integrate new knowledge using real life examples
- Workshop conducted using analytical tools like advanced excel, pivot tables, designed training modules, and using SPSS help create employability.
- Students are given real life scenarios and are required to solve problems & make decisions with inadequate information, in a classroom environment
- Our Library resources help students conduct real time research methodology on various topics

Call Minal on 022-241 80 560 / 61 / 63 / 90

Website: www.svims.com

Fill up the application form & email it to svims3@gmail.com & register yourself

Centrally located : Five Minutes from Wadala, Matunga(CR), Kings circle & Dadar Stations

Address: NKES Campus, Near VJTI & ICT, Beside Indulal Bhuva Park, Wadala(West), Mumbai - 400 031.